

Wonderful

Εκπληκτικός

Words

Λόγια

Of

Του

Eternal Life

Αιώνια ζωή

Wonderful Words of Eternal Life

Introduction

The apostle John said "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God." ... "In him was life, and that life was the light of men." ... "The life appeared; we have seen it and testify to it, and we proclaim to you the eternal life, which was with the Father and has appeared to us. We proclaim to you what we have seen and heard, so that you also may have fellowship with us. And our fellowship is with the Father and with his Son, Jesus Christ." (John 1:2, 4 and 1 John 1:2-3)

Jesus invites everyone to "Come to me, all you who are weary and burdened, and I will give you rest. Take my yoke upon you and learn from me, for I am gentle and humble in heart, and you will find rest for your souls. For my yoke is easy and my burden is light." (Matthew 11:28-30)

Peter stated in John 6:68 "Lord ... You have the words of eternal life." These lessons are about those wonderful words of Eternal Life:

Atonement
Covenant
Incarnation
Justification
Propitiation
Reconciliation
Sanctification

Υπέροχα Λόγια Αιώνιας Ζωής

Εισαγωγή

Ο απόστολος Ιωάννης είπε: «Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν κοντά στον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός». ... «Σε αυτόν ήταν η ζωή, και αυτή η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων». ... «Η ζωή εμφανίστηκε. το είδαμε και το μαρτυρούμε, και σας κηρύσσουμε την αιώνια ζωή, που ήταν μαζί με τον Πατέρα και εμφανίστηκε σε εμάς. Σας διακηρύσσουμε αυτά που είδαμε και ακούσαμε, για να έχετε και εσείς κοινωνία μαζί μας. Και η κοινωνία μας είναι με τον Πατέρα και με τον Υιό του, τον Ιησού Χριστό». (Ιωάννης 1:2, 4 και 1 Ιωάννη 1:2-3)

Ο Ιησούς καλεί όλους «Ελάτε σε μένα, όλοι οι κουρασμένοι και φορτωμένοι, και θα σας αναπαύσω. Πάρτε τον ζυγό μου επάνω σας και μάθετε από εμένα, γιατί είμαι πρoς και ταπεινός στην καρδιά, και θα βρείτε ανάπαυση για σας γιατί ο ζυγός μου είναι εύκολος και το φορτίο μου ελαφρύ». (Ματθαίος 11:28-30)

Ο Πέτρος δήλωσε στο Ιωάννη 6:68 «Κύριε... Έχεις τα λόγια της αιώνιας ζωής». Αυτά τα μαθήματα αφορούν εκείνα τα υπέροχα λόγια της Αιώνιας Ζωής:

Εξιλέωση
Σύμφωνο
Ενσάρκωση
Αιτιολόγηση
Εξευμένιση
Συμφιλίωση
Αγιασμός

BibleWay Publishing grants permission to reproduce for non-commercial purposes lessons in their entirety without change or charge.

Randolph Dunn, Publisher - Roberto Santiago Editor
Website: thebiblewayonline.com

Contact us at info.BiblewayPublishing@gmail.com

June 1, 2006

Atonement

Let me begin by asking, are you in debt? Most of us are. Let me re-phrase it. Are you or have you ever been in debt over your head? Some of you may feel a sense of suffocation because the debt that you owe is more than you can bear. Maybe you're thinking about your mortgage, second mortgage, car payment, student loan and all those credit cards that have piled up. You suddenly are beginning to realize your income doesn't equal the outgo and bankruptcy may be staring you in the face. WHOA!

Now this lesson isn't about physical indebtedness. But if you're deep in debt or have been, you will better appreciate in your heart the nature of this lesson.

Atonement may bring the image of those dry old dusty preacher words. If you've been to church at all, you've probably heard preachers somewhere stand up and talk about atonement. Maybe you heard what it meant, but you've forgotten and you don't know that you ever really want to know again. Atonement is a wonderful word that you and I don't even have the luxury of not understanding, if we're Christians. It's a word that shapes and manifests the destiny of our lives.

What does it mean? The dictionary provides its secular definition; to supply a need or to restore a deficiency. Interestingly enough, the Greek word used in the writing of the New Testament meant to pay a debt and particularly to pay a debt that an individual would be unable to pay. If you were to do that you would have atoned the debt. That's the reason for the little introduction about financial indebtedness. But atonement as used in the Bible has nothing to do with financial indebtedness. It has something far more important than that.

God creates every human being in His image. (Genesis 1:27) He creates every one of us absolutely spotless, holy and without sin. Some of you have heard the doctrine of original sin proposed. It is the idea that when a child comes from its mother's womb it already has sinned as it has its parents'

Η BibleWay Publishing χορηγεί άδεια αναπαραγωγής για μαθήματα μη εμπορικών σκοπών στο σύνολό τους χωρίς αλλαγή ή χρέωση.

Randolph Dunn, Εκδότης - Roberto Santiago Editor
Ιστοσελίδα: thebiblewayonline.com

Επικοινωνήστε μαζί μας στο info.BiblewayPublishing@gmail.com

1 Ιουνίου 2006

Εξιλέωση

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω ρωτώντας, έχετε χρέος; Οι περισσότεροι από εμάς είμαστε. Επιτρέψτε μου να το επαναδιατυπώσω. Είστε ή είχατε ποτέ χρέη πάνω από το κεφάλι σας; Μερικοί από εσάς μπορεί να αισθανθείτε μια αίσθηση ασφυξίας επειδή το χρέος που έχετε είναι περισσότερο από αυτό που μπορείτε να αντέξετε. Ίσως σκέφτεστε την υποθήκη σας, τη δεύτερη υποθήκη, την πληρωμή αυτοκινήτου, το φοιτητικό δάνειο και όλες εκείνες τις πιστωτικές κάρτες που έχουν συσσωρευτεί. Ξαφνικά αρχίζετε να συνειδητοποιείτε ότι το εισόδημά σας δεν ισούται με το αποτέλεσμα και η χρεοκοπία μπορεί να σας κοιτάζει κατάματα. ΟΧΑ!

Τώρα αυτό το μάθημα δεν αφορά το φυσικό χρέος. Αλλά αν έχετε χρέη ή έχετε χρέη, θα εκτιμήσετε καλύτερα μέσα στην καρδιά σας τη φύση αυτού του μαθήματος.

Η εξιλέωση μπορεί να φέρει την εικόνα εκείνων των ξερών παλιών σκονισμένων λέξεων του κήρυκα. Αν έχετε πάει καθόλου στην εκκλησία, πιθανότατα θα έχετε ακούσει ιεροκήρυκες κάπου να σηκώνονται και να μιλούν για εξιλέωση. Ίσως ακούσατε τι σήμαινε, αλλά το έχετε ξεχάσει και δεν ξέρετε ότι θέλετε πραγματικά να μάθετε ξανά. Η εξιλέωση είναι μια υπέροχη λέξη που εσύ κι εγώ δεν έχουμε καν την πολυτέλεια να μην καταλάβουμε, αν είμαστε Χριστιανοί. Είναι μια λέξη που διαμορφώνει και εκδηλώνει το πεπρωμένο της ζωής μας.

Τι σημαίνει? Το λεξικό παρέχει τον κοσμικό του ορισμό. για την κάλυψη μιας ανάγκης ή για την αποκατάσταση μιας ανεπάρκειας. Είναι αρκετά ενδιαφέρον ότι η ελληνική λέξη που χρησιμοποιήθηκε στη συγγραφή της Καινής Διαθήκης σήμαινε να πληρώσει ένα χρέος και ιδιαίτερα να πληρώσει ένα χρέος που ένα άτομο δεν θα μπορούσε να πληρώσει. Αν το κάνατε αυτό θα είχατε εξιλέωση το χρέος. Αυτός είναι ο λόγος για τη μικρή εισαγωγή για το οικονομικό χρέος. Αλλά η εξιλέωση όπως χρησιμοποιείται στη Βίβλο δεν έχει καμία σχέση με το οικονομικό χρέος. Έχει κάτι πολύ πιο σημαντικό από αυτό.

sins. There is nothing in the Bible to validate that. Instead Jesus told the disciples in Luke 18 to let the little children come and be around him for such is the kingdom of God. They're not sinners. They're innocent and wonderful and clean. God really does make us in his image in a multitude of ways, one way being we're pure and without the stain of sin. But as we grow older and mature, one by one, time after time, we choose to sin. The Greek word rendered sin means to miss the mark. It was often used as an archery term. If someone was shooting at a bull's-eye and the arrow went off-centered just a little bit, that person missed the mark. That's the idea of sin. When I miss the mark of God's ideal for my life, I've sinned. When we hear the word sin or sinner, we tend to associate it with some heinous things. We think about criminal behavior. We think about that which is socially unacceptable and it includes all that. So, whenever we miss the mark for God's ideal for our life, we sin. Whenever we do something that God would not have us do, we've sinned. Whenever we don't do something that God would have us do, we've sinned. So make sure we understand that every time that you miss a mark, we've fallen short of God's intent and you have sinned.

Paul states in Romans 3:23 "all have sinned and fallen short of God's glory." In missing the mark, we begin to incur a debt to our Creator. He created us sinless and in His image, but little by little we begin to incur sin and a chasm grows. The question is what are we going to do about it? That's a tough question. Since all men and women are sinners, they cannot pay that debt for each other. I don't have enough holiness to take care of myself let alone give you any. You don't have enough to take care of yourself let alone to lend me any. So collectively we're no better off than we are individually. We're just a mass of humanity going through time with this huge sin debt that will kill us.

Paul also said in Romans 6:23, "The wages of sin is death..." The idea of wage is that there is something earned by our actions. That's the pay back. That's what's coming our way. What we can expect for our sin is death. You say, what's death? Oh, it doesn't mean being put into a casket under the ground, that's going to happen anyway. The word "death" means separation. Our sin debt causes us to be separated from the Almighty God who made us so perfect. Incidentally, the idea would be like the separation and the relationship you have with your banker if you kept accumulating a debt that you could not pay.

Well what do we do? Praise the Lord, God gave an answer. The answer has its roots way back in the Old Testament. Take your Bible and turn to Leviticus 17:11. It states a fundamental principle that is eternal. **"For the life of a creature is in the blood, and I have given it to you to make atonement for yourselves on the altar."** Now I'm not sure why, but if you think about it for a moment it begins to piece together. God and His infinite wisdom decreed in

Ο Θεός δημιουργεί κάθε άνθρωπο κατ' εικόνα Του. (Γένεση 1:27) Δημιουργεί τον καθένα μας απολύτως πεντακάθαρο, άγιο και χωρίς αμαρτία. Μερικοί από εσάς έχετε ακούσει να προτείνεται το δόγμα του προπατορικού αμαρτήματος. Είναι η ιδέα ότι όταν ένα παιδί βγαίνει από την κοιλιά της μητέρας του έχει ήδη αμαρτήσει όπως έχει και τις αμαρτίες των γονιών του. Δεν υπάρχει τίποτα στη Βίβλο που να το επιβεβαιώνει. Αντίθετα, ο Ιησούς είπε στους μαθητές στο Λουκάς 18 να αφήσουν τα μικρά παιδιά να έρθουν και να είναι κοντά του γιατί τέτοια είναι η βασιλεία του Θεού. Δεν είναι αμαρτωλοί. Είναι αθώα και υπέροχα και καθαρά. Ο Θεός μας φτιάχνει πραγματικά κατ' εικόνα του με πολλούς τρόπους, ένας τρόπος είναι ότι είμαστε αγνοί και χωρίς το λεκέ της αμαρτίας. Καθώς όμως μεγαλώνουμε και ωριμάζουμε, ένας-ένας, κάθε φορά, επιλέγουμε να αμαρτήσουμε. Η ελληνική λέξη που αποδίδεται αμαρτία σημαίνει να χάνεις το σημάδι. Συχνά χρησιμοποιήθηκε ως όρος τοξοβολίας. Εάν κάποιος πυροβολούσε σε έναν ταύρο και το βέλος έσβηνε λίγο από το κέντρο, αυτό το άτομο έχασε το σημάδι. Αυτή είναι η ιδέα της αμαρτίας. Όταν χάνω το σημάδι του ιδανικού του Θεού για τη ζωή μου, έχω αμαρτήσει. Όταν ακούμε τη λέξη αμαρτία ή αμαρτωλός, τείνουμε να τη συσχετίζουμε με κάποια ειδική πράγματα. Σκεφτόμαστε την εγκληματική συμπεριφορά. Σκεφτόμαστε αυτό που είναι κοινωνικά απαράδεκτο και περιλαμβάνει όλα αυτά. Έτσι, κάθε φορά που χάνουμε το σημάδι για το ιδανικό του Θεού για τη ζωή μας, αμαρτάμε. Όποτε κάνουμε κάτι που ο Θεός δεν θα ήθελε να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Όποτε δεν κάνουμε κάτι που θα ήθελε ο Θεός να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Βεβαιωθείτε λοιπόν ότι καταλαβαίνουμε ότι κάθε φορά που χάνετε ένα σημάδι, δεν τηρήσαμε την πρόθεση του Θεού και έχετε αμαρτήσει. εκείνο το άτομο έχασε το σημάδι. Αυτή είναι η ιδέα της αμαρτίας. Όταν χάνω το σημάδι του ιδανικού του Θεού για τη ζωή μου, έχω αμαρτήσει. Όταν ακούμε τη λέξη αμαρτία ή αμαρτωλός, τείνουμε να τη συσχετίζουμε με κάποια ειδική πράγματα. Σκεφτόμαστε την εγκληματική συμπεριφορά. Σκεφτόμαστε αυτό που είναι κοινωνικά απαράδεκτο και περιλαμβάνει όλα αυτά. Έτσι, κάθε φορά που χάνουμε το σημάδι για το ιδανικό του Θεού για τη ζωή μας, αμαρτάμε. Όποτε κάνουμε κάτι που ο Θεός δεν θα ήθελε να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Όποτε δεν κάνουμε κάτι που θα ήθελε ο Θεός να κάνουμε, έχουμε

essence that “humans, you're sinning and that sin is sapping the life away from you. Sin is creating a debt to Me that is drawing you farther and farther from Me. Your life is being drained and life is made possible by blood.” Incidentally only in the last few years are we scientifically beginning to understand just how true that statement is, how necessary blood is to life. Then God said, “Why don't We let blood, sacrificial blood poured out on the altar, pay for sin? It will atone for sin. Hundreds and hundreds and hundreds of years later in the New Testament when the Hebrew writer was writing under inspiration in Chapter 9, verse 22, he repeats the same theme. It says, “without the shedding of blood, there can be no forgiveness” of sin. There has to be life to pay for sin. Life pays for death.

So Israel, knowing their sin and the growing chasm between them and God, saw payment for that sin debt that God specifically provided called "The Day of Atonement." The Day of Atonement would be that one day every year where Israel as a nation would have their sin debt taken care of. Aaron, who was the high priest, would have to take care of his own sin. “Aaron shall bring the bull for his own sin offering to make atonement for himself and his household, and he is to slaughter the bull for his own sin offering.” (Leviticus 16:11) Aaron would cut that bull's throat and pour the blood out on the altar to atone for his own sin, but then he had to do something else.

He would then slaughter the goat for the sin offering for the people and take its blood behind the curtain to do with it as he did with the bull's blood. He would sprinkle it on the atonement cover and in front of it. In this way, he made atonement for the Most Holy Place because of the uncleanness and rebellion of the Israelites, whatever their sins had been. You see, God decreed that with the shedding of that blood, sin could have atonement. It could be paid. So Aaron did that until he died and then the high priest did it for years and for generations and for centuries, but there was one problem. The people were offering those blood sacrifices of animals in faith. They were coming before God obediently and they were humble and that pleased God and so God smiled upon those people, He forgave them, but what we need to understand is that the sin debt wasn't really being paid. Not by those animals. (Leviticus 16:15)

In Hebrews 10:1-3 the Bible says "The law is only a shadow of the good things that are coming--not the realities themselves. For this reason it can never, by the same sacrifices repeated endlessly year after year, make perfect those who draw near to worship. If it could, would they not have stopped being offered? For the worshipers would have been cleansed once for all, and would no longer have felt guilty for their sins. But those sacrifices are an annual reminder of sins," and verse 4 states, "because it is impossible for the blood of bulls and goats to take away sins." If you think about it, you know that's right. There's no

αμαρτήσει. Βεβαιωθείτε λοιπόν ότι καταλαβαίνουμε ότι κάθε φορά που χάνετε ένα σημάδι, δεν τηρήσαμε την πρόθεση του Θεού και έχετε αμαρτήσει. τείνουμε να το συσχετίζουμε με κάποια ειδική πράγματα. Σκεφτόμαστε την εγκληματική συμπεριφορά. Σκεφτόμαστε αυτό που είναι κοινωνικά απαράδεκτο και περιλαμβάνει όλα αυτά. Έτσι, κάθε φορά που χάνουμε το σημάδι για το ιδανικό του Θεού για τη ζωή μας, αμαρτάμε. Όποτε κάνουμε κάτι που ο Θεός δεν θα ήθελε να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Όποτε δεν κάνουμε κάτι που θα ήθελε ο Θεός να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Βεβαιωθείτε λοιπόν ότι καταλαβαίνουμε ότι κάθε φορά που χάνετε ένα σημάδι, δεν τηρήσαμε την πρόθεση του Θεού και έχετε αμαρτήσει. τείνουμε να το συσχετίζουμε με κάποια ειδική πράγματα. Σκεφτόμαστε την εγκληματική συμπεριφορά. Σκεφτόμαστε αυτό που είναι κοινωνικά απαράδεκτο και περιλαμβάνει όλα αυτά. Έτσι, κάθε φορά που χάνουμε το σημάδι για το ιδανικό του Θεού για τη ζωή μας, αμαρτάμε. Όποτε κάνουμε κάτι που ο Θεός δεν θα ήθελε να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Όποτε δεν κάνουμε κάτι που θα ήθελε ο Θεός να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Βεβαιωθείτε λοιπόν ότι καταλαβαίνουμε ότι κάθε φορά που χάνετε ένα σημάδι, δεν τηρήσαμε την πρόθεση του Θεού και έχετε αμαρτήσει. Για να μην κάνουμε κάτι που θα ήθελε ο Θεός να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Βεβαιωθείτε λοιπόν ότι καταλαβαίνουμε ότι κάθε φορά που χάνετε ένα σημάδι, δεν τηρήσαμε την πρόθεση του Θεού και έχετε αμαρτήσει. Για να μην κάνουμε κάτι που θα ήθελε ο Θεός να κάνουμε, έχουμε αμαρτήσει. Βεβαιωθείτε λοιπόν ότι καταλαβαίνουμε ότι κάθε φορά που χάνετε ένα σημάδι, δεν τηρήσαμε την πρόθεση του Θεού και έχετε αμαρτήσει.

Ο Παύλος δηλώνει στο εδάφιο Ρωμαίους 3:23 «όλοι αμάρτησαν και στερήθηκαν τη δόξα του Θεού». Χάνοντας το σημάδι, αρχίζουμε να έχουμε ένα χρέος στον Δημιουργό μας. Μας δημιούργησε αναμάρτητους και κατ' εικόνα Του, αλλά σιγά σιγά αρχίζουμε να παθαίνουμε αμαρτίες και μεγαλώνει ένα χάσμα. Το ερώτημα είναι τι θα κάνουμε για αυτό; Αυτή είναι μια δύσκολη ερώτηση. Εφόσον όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες είναι αμαρτωλοί, δεν μπορούν να πληρώσουν αυτό το χρέος ο ένας για τον άλλον. Δεν έχω αρκετή αγιότητα για να φροντίσω τον εαυτό μου πόσο μάλλον να σου δώσω. Δεν έχεις αρκετά για να φροντίσεις τον εαυτό σου πόσο μάλλον να μου δανείσεις. Επομένως, συλλογικά δεν είμαστε καλύτερα από ό,τι είμαστε μεμονωμένα. Είμαστε απλώς μια μάζα ανθρωπότητας που περνάει τον χρόνο με αυτό το τεράστιο χρέος αμαρτίας που θα μας σκοτώσει.

Ο Παύλος είπε επίσης στο εδάφιο Ρωμαίους 6:23, «Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος...» Η ιδέα του μισθού είναι ότι υπάρχει κάτι που κερδίζεται από τις πράξεις μας. Αυτή είναι η επιστροφή. Αυτό είναι που μας έρχεται. Αυτό που μπορούμε να περιμένουμε για την αμαρτία μας είναι ο θάνατος. Λέτε, τι είναι ο θάνατος; Α, δεν σημαίνει ότι σε βάλουν σε ένα φέρετρο κάτω από το έδαφος, αυτό θα συμβεί ούτως ή άλλως. Η λέξη «θάνατος» σημαίνει χωρισμός. Το

way that the blood from an animal, even if it's offered in obedience and humility, could take away the sin of one who was made in the image of God. Therefore: no human being with those animal sacrifices could ever be truly cleansed. So entered Jesus Christ, The Word, who became flesh.

John 1:1, "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God." Verse 14 states "the Word became flesh and dwelt among us and we beheld the glory of the only begotten of the Father." Hebrews 4:15 says that he lived a sinless life. "We don't serve a high priest, who cannot deal with our infirmities, but he has been tempted in all points like we, yet he was without sin." So when that one perfect, sinless individual came and lived, it made him fit to be the real, genuine and authoritative payment for the sin debt. "For Christ did not enter a man-made sanctuary that was only a copy of the true one; he entered heaven itself, now to appear for us in God's presence. Nor did he enter heaven to offer himself again and again, the way the high priest enters the Most Holy Place every year with blood that is not his own." (Hebrews 9:24) This wasn't a copy. This wasn't a ritual and this wasn't a ceremony. Jesus actually paid the price.

John the Baptist "saw Jesus coming toward him and said, 'Look, the Lamb of God, who takes away the sin of the world!'" (John 1:29) The apostle John also wrote in 1 John 2:1-2 "My dear children, I write this to you so that you will not sin. But if anybody does sin." Don't you like that? He says I'm trying to get you not to sin, but I know you're going to sometimes. When you do sin, listen. "We have one who speaks to the Father in our defense---Jesus Christ, the Righteous One. He is the atoning sacrifice for our sins, and not only for ours but also for the sins of the whole world." Isn't that incredible? Yes. Isn't that unfathomable? Yes, it is. Isn't that too good to be true? No, it's not too good to be true. It's absolutely true. When you go to that cross and when you accept that sacrifice and believe on the only name that you can believe in wherein you must be saved, Jesus. (Acts 4:12) When you repent of your sins, Acts 20:21, and when you re-enact that very death, burial, and resurrection by allowing yourself to be buried with Christ in the waters of baptism to come up a new creature with your sin buried in that watery grave, Romans 6:3-5, you become a Christian and you understand the concept of atonement.

John Bunyan wrote in the 17th Century one of the most famous works of all, called "Pilgrim's Progress." The main character in "Pilgrim's Progress" was a character called "Christian." It was all symbolic. Listen to what he said about Christian in this work. "Now I saw in my dream that the highway up which Christian was to go was fenced on either side by a wall, and that wall was called salvation. Up this way therefore did Burden Christian run, but not without great difficulty because of the load that was on his back. He ran thus till he came to a place somewhat ascending and

χρέος της αμαρτίας μας κάνει να χωριστούμε από τον Παντοδύναμο Θεό που μας έκανε τόσο τέλειους. Παρεμπιπτόντως, η ιδέα θα ήταν σαν τον χωρισμό και τη σχέση που έχετε με τον τραπεζίτη σας, εάν συσσωρεύατε συνέχεια ένα χρέος που δεν μπορούσατε να πληρώσετε.

Καλά τι κάνουμε; Δοξάστε τον Κύριο, ο Θεός έδωσε μια απάντηση. Η απάντηση έχει τις ρίζες της πίσω στην Παλαιά Διαθήκη. Πάρτε την Αγία Γραφή σας και στραφείτε στο Λευιτικό 17:11. Δηλώνει μια θεμελιώδη αρχή που είναι αιώνια. «Διότι η ζωή ενός πλάσματος είναι στο αίμα, και σας την έδωσα για να κάνετε εξιλέωση για τον εαυτό σας στο θυσιαστήριο». Τώρα δεν είμαι σίγουρος γιατί, αλλά αν το σκεφτείς για μια στιγμή αρχίζει να συνδυάζεται. Ο Θεός και η απέραντη σοφία Του αποφάσισαν στην ουσία ότι «άνθρωποι, αμαρτάνετε και ότι η αμαρτία σας αφαιρεί τη ζωή. Η αμαρτία δημιουργεί ένα χρέος απέναντί Μου που σε τραβάει όλο και πιο μακριά από Μένα. Η ζωή σας στραγγίζεται και η ζωή γίνεται δυνατή με το αίμα». Παρεμπιπτόντως, μόνο τα τελευταία χρόνια αρχίζουμε επιστημονικά να καταλαβαίνουμε πόσο αληθινή είναι αυτή η δήλωση, πόσο απαραίτητο είναι το αίμα για τη ζωή. Τότε ο Θεός είπε: «Γιατί δεν αφήνουμε το αίμα, το αίμα της θυσίας να χυθεί στο θυσιαστήριο, να πληρώσει για την αμαρτία; Θα εξιλωθεί για την αμαρτία. Εκατοντάδες εκατοντάδες και εκατοντάδες χρόνια αργότερα στην Καινή Διαθήκη, όταν ο Εβραίος συγγραφέας έγραφε υπό έμπνευση στο Κεφάλαιο 9, στίχος 22, επαναλαμβάνει το ίδιο θέμα. Λέει, «χωρίς την έκχυση αίματος, δεν μπορεί να υπάρξει συγχώρηση» της αμαρτίας. Πρέπει να υπάρχει ζωή για να πληρωθεί η αμαρτία. Η ζωή πληρώνει τον θάνατο.

Έτσι, ο Ισραήλ, γνωρίζοντας την αμαρτία του και το αυξανόμενο χάσμα μεταξύ αυτού και του Θεού, είδε την πληρωμή για αυτό το χρέος της αμαρτίας που ο Θεός προμήθευσε συγκεκριμένα και ονομάζεται «Η Ημέρα της Εξιλέωσης». Η Ημέρα του Εξιλέωσης θα ήταν εκείνη μια μέρα κάθε χρόνο όπου το Ισραήλ ως έθνος θα είχε τη φροντίδα του χρέους της αμαρτίας του. Ο Ααρών, που ήταν ο αρχιερέας, θα έπρεπε να φροντίσει τη δική του αμαρτία. «Ο Ααρών θα φέρει τον ταύρο για την προσφορά της αμαρτίας του για να κάνει εξιλέωση για τον εαυτό του και το σπιτικό του, και θα σφάξει τον ταύρο για την προσφορά του για την αμαρτία του». (Λευιτικό 16:11) Ο Ααρών έκοβε το λαιμό του ταύρου και έχυσε το αίμα στο θυσιαστήριο για να εξιλωθεί για τη δική του αμαρτία, αλλά μετά έπρεπε να κάνει κάτι άλλο.

Στη συνέχεια έσφαζε τον τράγο για την προσφορά για την αμαρτία για τον λαό και έπαιρνε το αίμα του πίσω από την κουρτίνα για να το κάνει όπως έκανε με το αίμα του ταύρου. Το ράντιζε στο εξιλαστήριο κάλυμμα και μπροστά του. Με αυτόν τον τρόπο, έκανε εξιλέωση για τα Άγια των Αγίων λόγω της ακαθαρσίας και της εξέγερσης των Ισραηλιτών, όποιες κι αν ήταν οι αμαρτίες τους. Βλέπετε, ο Θεός όρισε ότι με το χύσιμο αυτού του αίματος, η αμαρτία θα μπορούσε

upon that place stood a cross and a little below in the bottom, a sepulcher. So I saw in my dream that just as Christian came up with the cross, his burden loosed from off his shoulders and fell from his back and began to tumble and so continued to do until it came to the mouth of the sepulchre where it fell in and I saw it no more." We lose our burden when we come to the cross too. Lesson #1065, Steve Flatt 7-7-1992

Covenant

One of the most precious and encouraging words in the English language, or any language for that matter, is the word "covenant." Covenant, it's precious. It's not just precious, it's prevalent. Would it surprise you to know that the word covenant is used hundreds of times in the Bible? It is imperative that we understand its meaning.

1. Covenants were a permanent enduring bond between two parties that were not to be broken. Now notice those words I used, permanent, enduring, not broken. We're talking about real cement. Covenants were pledges of undeniable trust. What is a covenant? Is it akin to a contract? Or, like one teenager said "A covenant is a super glue contract." But a covenant is not like a contract. The difference goes back into the very reason for their inception. A contract is built upon mutual distrust. That's why you have a contract. But a covenant is built upon mutual trust. So in that sense they are exactly opposite.

If you or your business sells a house or something else you write up a contract. You make sure you've got all these ramifications just in case the other party fails to come through with their end of the bargain. That's a contract. But a covenant doesn't have those stipulations. The only real ramification of a broken covenant is just that, brokenness, and all of the hurt that goes with that. So a contract is that enduring bond formed by undeniable trust.

2. A covenant as seen in the Bible is often symbolized by an exchange of gifts. For example, the Bible gives a number of instances where men would make covenants with each other and they exchanged certain parts of their garments in order to solidify and to symbolize the covenant. The men would often trade tunics. They would trade their coats. As one of them walked down the way, and you saw Bill wearing Bob's coat, you'd probably think, "Well, look Bill must be in covenant with Bob because he has on his outer garment." Often times when two men would enter into covenant in the old days, they would swap belts, and they would even place a weapon on that belt. It was a way of saying, if I'm in covenant with another individual and if you try to

να έχει εξιλέωση. Θα μπορούσε να πληρωθεί. Έτσι ο Ααρών το έκανε μέχρι που πέθανε και μετά ο αρχιερέας το έκανε για χρόνια και για γενιές και για αιώνες, αλλά υπήρχε ένα πρόβλημα. Οι άνθρωποι πρόσφεραν εκείνες τις αιματηρές θυσίες ζώων με πίστη. Έρχονταν ενώπιον του Θεού υπάκουα και ήταν ταπεινοί και αυτό ευχαριστούσε τον Θεό και έτσι ο Θεός χαμογέλασε σε αυτούς τους ανθρώπους, τους συγχώρεσε, αλλά αυτό που πρέπει να καταλάβουμε είναι ότι το χρέος της αμαρτίας δεν πληρωνόταν πραγματικά. Όχι από αυτά τα ζώα. (Λευιτικό 16:15)

Στο εδάφιο Εβραίους 10:1-3 η Αγία Γραφή λέει: "Ο νόμος είναι μόνο μια σκιά των καλών πραγμάτων που έρχονται -- όχι οι ίδιες οι πραγματικότητες. Γι' αυτό δεν μπορεί ποτέ, με τις ίδιες θυσίες που επαναλαμβάνονται ατελείωτα χρόνο με το χρόνο, να κάνει τελειοποιήστε εκείνους που πλησιάζουν στη λατρεία. Εάν ήταν δυνατόν, δεν θα είχαν σταματήσει να προσφέρονται; Γιατί οι λάτρεις θα είχαν καθαριστεί μια για πάντα και δεν θα ένιωθαν πια ένοχοι για τις αμαρτίες τους. Αλλά αυτές οι θυσίες είναι μια ετήσια υπενθύμιση αμαρτίες», και ο στίχος 4 αναφέρει, «γιατί είναι αδύνατο για το αίμα των ταύρων και των κασίκων να αφαιρέσει αμαρτίες». Αν το σκεφτείς, ξέρεις ότι είναι σωστό. Δεν υπάρχει περίπτωση το αίμα από ένα ζώο, ακόμα κι αν προσφέρεται με υπακοή και ταπείνωση, να αφαιρέσει την αμαρτία κάποιου που έγινε κατ' εικόνα Θεού. Επομένως: Κανένας άνθρωπος με αυτές τις θυσίες ζώων δεν θα μπορούσε ποτέ να καθαριστεί αληθινά. Έτσι μπήκε ο Ιησούς Χριστός, ο Λόγος, που έγινε σάρκα.

Ιωάννης 1:1, «Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός». Το εδάφιο 14 αναφέρει «ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας και είδαμε τη δόξα του μονογενούς από τον Πατέρα». Το εδάφιο Εβραίους 4:15 λέει ότι έζησε μια αναμάρτητη ζωή. «Δεν υπηρετούμε έναν αρχιερέα, ο οποίος δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τις ατέλειές μας, αλλά έχει δελεαστεί σε όλα τα σημεία όπως εμείς, ωστόσο ήταν χωρίς αμαρτία». Έτσι, όταν εκείνο το τέλειο, αναμάρτητο άτομο ήρθε και έζησε, τον έκανε κατάλληλο να είναι η πραγματική, γνήσια και έγκυρη πληρωμή για το χρέος της αμαρτίας. «Γιατί ο Χριστός δεν μπήκε σε ένα ανθρωπογενές ιερό που ήταν μόνο αντίγραφο του αληθινού· μπήκε στον ίδιο τον ουρανό, τώρα για να εμφανιστεί για εμάς στην παρουσία του Θεού. Ούτε μπήκε στον ουρανό για να προσφέρει τον εαυτό του ξανά και ξανά, όπως ο ο αρχιερέας εισέρχεται στα Άγια των Αγίων κάθε χρόνο με αίμα που δεν είναι δικό του.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής «είδε τον Ιησού να έρχεται προς το μέρος του και είπε: «Ίδού, ο Αμνός του Θεού, που παίρνει την αμαρτία του κόσμου!» (Ιωάννης 1:29) Ο απόστολος Ιωάννης έγραψε επίσης στο 1 Ιωάννη 2:1-2 «Αγαπητά μου παιδιά, σας το γράφω αυτό για να μην αμαρτήσετε. Αλλά αν κάποιος αμαρτήσει." Δεν σου αρέσει αυτό; Λέει ότι προσπαθώ να σε κάνω να μην αμαρτάνεις, αλλά ξέρω ότι θα το κάνεις μερικές φορές. Όταν αμαρτάνεις, άκου. "Έχουμε

harm him, you'll have to deal with me also. We're in covenant.

By the way, there is one form of covenant that most adult people that I know enter into today in this world. It's marriage. That's a covenant, so says Malachi. It was also quoted in the 13th chapter of Hebrews. Even in marriage today they exchange rings and have done that for centuries as a symbol to solidify the covenant. There's often the exchange of gifts.

3. A covenant is designed to transcend time. You don't wear out a covenant. Oh, it can be fulfilled. An example of that is discussed below, but as long as it's meant to be enforced, it will keep going. Even death may not stop a covenant and that will be discussed later also.

So a covenant is a permanent, enduring, undeniable bond of trust and is often symbolized by gifts and transcends time.

What does the Bible tell us about covenants? For the sake of discussion they will be combined into three types of covenants. There are covenants between two people, men making covenants with God and God making covenants with men.

1. Covenants between two people. Abraham made a covenant with Abimelech. (Genesis 21) Laban made a covenant with Jacob. (Genesis 31) Ahab and Ben-Hadad made a covenant in 1 Kings 20:34. The covenant in the Bible between people most of us would probably think of was between David and Jonathan, King Saul's son. These two were closer than physical brothers. "After David had finished talking with Saul, Jonathan became one in spirit with David, and he loved him as himself. From that day Saul kept David with him and did not let him return to his father's house." (1 Samuel 18:1-2) Now look at verse 3. "And Jonathan made a covenant with David because he loved him as himself. Jonathan took off the robe he was wearing and gave it to David, along with his tunic, and even his sword, his bow and his belt." You see those symbols, those gifts, they were in covenant. They loved each other beyond description and they said nothing will ever keep us apart. Incidentally, in two chapters later in 1 Samuel 20, the covenant is affirmed.

What may be one of the most touching scenes in the Bible that I can remember was years later, after Jonathan and his father, Saul, had been killed by the Philistines. David had become king over all Israel. One day David summoned his guard around him and said, "Is there anyone still left of the house of Saul to whom I can show kindness for Jonathan's sake?" (2 Samuel 9:1) There was a little boy, or if he had been little, he was grown now. His name was Mephibosheth. When the city was

έναν που μιλάει στον Πατέρα για την υπεράσπισή μας --- Ιησού Χριστό, τον Δίκαιο. Είναι η εξιλεωτική θυσία για τις αμαρτίες μας, και όχι μόνο για τις αμαρτίες μας αλλά και για τις αμαρτίες όλου του κόσμου." Δεν είναι απίστευτο; Ναι. Δεν είναι ανεξιχνίαστο; Ναι, είναι. Δεν είναι πολύ καλό Όχι, δεν είναι πολύ καλό για να είναι αληθινό. Είναι απολύτως αλήθεια. Όταν πηγαίνεις σε αυτόν τον σταυρό και όταν αποδέχεσαι αυτή τη θυσία και πιστεύεις στο μοναδικό όνομα στο οποίο μπορείς να πιστέψεις στο οποίο πρέπει να σωθείς, τον Ιησού. (Πράξεις 4:12) Όταν μετανοείτε για τις αμαρτίες σας, Πράξεις 20:21, και όταν αναπαράγετε αυτόν ακριβώς τον θάνατο, την ταφή και την ανάσταση επιτρέποντας στον εαυτό σας να ταφεί με τον Χριστό στα νερά του βαπτίσματος για να εμφανιστεί ένα νέο πλάσμα με την αμαρτία σου θαμμένη σε αυτόν τον υδάτινο τάφο, Ρωμαίους 6:3-5, γίνεσαι χριστιανός και καταλαβαίνεις την έννοια της εξιλέωσης.

O John Bunyan έγραψε τον 17ο αιώνα ένα από τα πιο διάσημα έργα όλων, που ονομάζεται "Pilgrim's Progress". O κύριος χαρακτήρας στο "Pilgrim's Progress" ήταν ένας χαρακτήρας που ονομαζόταν "Christian". Ήταν όλα συμβολικά. Ακούστε τι είπε για τον Κρίστιαν σε αυτό το έργο. "Τώρα είδα στο όνειρό μου ότι ο αυτοκινητόδρομος στον οποίο επρόκειτο να ανέβει ο Κρίστιαν ήταν περιφραγμένος εκατέρωθεν από έναν τοίχο, και αυτός ο τοίχος ονομαζόταν σωτηρία. Ως εκ τούτου, ο Μπέρντεν Κρίστιαν έτρεξε προς τα πάνω, αλλά όχι χωρίς μεγάλη δυσκολία λόγω του φορτίου που ήταν στην πλάτη του. Έτρεξε έτσι ώσπου έφτασε σε ένα μέρος κάπως ανηφορίζοντας και πάνω σε αυτό στεκόταν ένας σταυρός και λίγο πιο κάτω στο κάτω μέρος ένας τάφος. Έτσι είδα στον ύπνο μου ότι όπως ο Κρίστιαν ήρθε με το σταυρό, Μάθημα #1065, Steve Flatt 7-7-1992

Σύμφωνο

Μία από τις πιο πολύτιμες και ενθαρρυντικές λέξεις στην αγγλική γλώσσα, ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα, είναι η λέξη "covenant". Συμφωνία, είναι πολύτιμο. Δεν είναι απλώς πολύτιμο, είναι διαδεδομένο. Θα σας εκπλήσσει αν γνωρίζετε ότι η λέξη διαθήκη χρησιμοποιείται εκατοντάδες φορές στη Βίβλο; Είναι επιτακτική ανάγκη να κατανοήσουμε το νόημά του.

1. Οι διαθήκες ήταν ένας μόνιμος διαρκής δεσμός μεταξύ δύο μερών που δεν έπρεπε να σπάσουν. Τώρα προσέξτε αυτές τις λέξεις που χρησιμοποίησα, μόνιμες, ανθεκτικές, όχι σπασμένες. Μιλάμε για αληθινό τσιμέντο. Οι διαθήκες ήταν δεσμεύσεις αδιαμφισβήτητης εμπιστοσύνης. Τι είναι η διαθήκη; Είναι παρόμοιο με συμβόλαιο; Ή, όπως είπε ένας έφηβος "Ένα διαθήκη είναι ένα συμβόλαιο σούπερ κόλλα". Αλλά μια διαθήκη δεν είναι σαν μια σύμβαση.

being sacked, the nurse had dropped him, he had become crippled and now he was in hiding in a little wilderness outpost called Lo Debar. David sent for him and put him at the king's table and gave him all of Jonathan's possessions. David told Mephibosheth "the reason I'm doing this is because I have been in covenant with your father." Now do you get a picture of the strength of covenants?

2. Covenants between men and God. Sometimes covenants were made between men and God, where men initiated it. Jacob made one to God in Genesis 28. Josiah made another in 2 Kings 23. Joshua made a covenant to God in Joshua 24:25.
3. Covenants between God and man. God initiates and makes a covenant with man. Had you rather have a promise from God or a promise from a fellow human being? The answer to that is rather obvious. Why would we rather have a covenant from God? They are the most important covenants for the following reasons:
 - a. God has the power to make greater covenants. God can do things for us that we never could if He chooses to. We have a sin problem. There's nothing you or I can do for that, nothing you can do for me for that but if God chose to make a covenant, He could take care of it.
 - b. God will never break a covenant. He is all faithful. There is no question of the trust in him. It is absolutely permanent.

Well, what are some of God's covenants?

Let's look at four or five examples of God initiating a covenant with man.

- a. After God had destroyed the earth by water and saved Noah and his family and that whole host of animals in the ark, God said, "I establish my covenant with you: Never again will all life be cut off by the waters of a flood; never again will there be a flood to destroy the earth. And God said, 'This is the sign of the covenant I am making between me and you and every living creature with you, a covenant for all generations to come: I have set my rainbow in the clouds, and it will be the sign of the covenant between me and the earth.'" (Genesis 9:11-12) That is a promise of trust from God. Write it down and put it in stone, it will never change. Every time we get a nice rain and the rays of sunshine come through those beads of water and we look up and see that multi-colored rainbow in the sky, we're reminded that our God's keeping his word. The rain didn't stop in those days. It stops for us doesn't it? There's the promise. Oh, that's just the first.
- b. After God sent Moses back to Egypt to deliver the children of Israel out of their captivity, Moses said "The

Η διαφορά ανάγεται στον ίδιο τον λόγο της ίδρυσής τους. Ένα συμβόλαιο βασίζεται στην αμοιβαία δυσπιστία. Γι' αυτό έχεις συμβόλαιο. Αλλά μια διαθήκη βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη. Άρα από αυτή την άποψη είναι ακριβώς αντίθετα.

Εάν εσείς ή η επιχείρησή σας πουλάτε ένα σπίτι ή κάτι άλλο, συντάσσετε ένα συμβόλαιο. Βεβαιωθείτε ότι έχετε όλες αυτές τις προεκτάσεις σε περίπτωση που το άλλο μέρος δεν καταφέρει να ολοκληρώσει τη συμφωνία. Αυτό είναι συμβόλαιο. Αλλά μια διαθήκη δεν έχει αυτές τις προϋποθέσεις. Η μόνη πραγματική διακλάδωση μιας σπασμένης διαθήκης είναι ακριβώς αυτή, η παραβίαση, και όλο το κακό που συνοδεύει αυτό. Έτσι, ένα συμβόλαιο είναι αυτός ο διαρκής δεσμός που σχηματίζεται από την αναμφισβήτητη εμπιστοσύνη.

2. Μια διαθήκη όπως φαίνεται στη Βίβλο συμβολίζεται συχνά με ανταλλαγή δώρων. Για παράδειγμα, η Αγία Γραφή δίνει μια σειρά περιπτώσεων όπου οι άνδρες θα έκαναν διαθήκες μεταξύ τους και αντάλλαξαν ορισμένα μέρη των ενδυμάτων τους για να στερεοποιήσουν και να συμβολίσουν τη διαθήκη. Οι άντρες συχνά εμπορεύονταν χιτώνες. Θα αντάλλαζαν τα παλτά τους. Καθώς ένας από αυτούς προχωρούσε στο δρόμο, και είδατε τον Μπιλ να φορά το παλτό του Μπομπ, πιθανότατα θα σκεφτόσασταν, «Λοιπόν, κοίτα ο Μπιλ πρέπει να έχει συνάψει συμφωνία με τον Μπομπ γιατί έχει στο εξωτερικό του ένδυμα». Συχνά, όταν δύο άντρες έμπαιναν σε διαθήκη στα παλιά χρόνια, άλλαζαν ζώνες, και έβαζαν ακόμη και ένα όπλο σε αυτή τη ζώνη. Ήταν ένας τρόπος να πω, αν είμαι σε διαθήκη με άλλο άτομο και αν προσπαθήσεις να του κάνεις κακό, θα πρέπει να αντιμετωπίσεις και εμένα. Είμαστε σε διαθήκη.

Παρεμπιπτόντως, υπάρχει μια μορφή διαθήκης που οι περισσότεροι ενήλικες που γνωρίζω συνάπτουν σήμερα σε αυτόν τον κόσμο. Είναι γάμος. Αυτό είναι μια διαθήκη, λέει ο Μαλαχίας. Αναφέρθηκε επίσης στο 13ο κεφάλαιο των Εβραίων. Ακόμη και στο γάμο σήμερα ανταλλάσσουν δαχτυλίδια και το κάνουν για αιώνες ως σύμβολο για να στερεοποιήσουν τη διαθήκη. Συχνά γίνεται ανταλλαγή δώρων.

3. Μια διαθήκη έχει σχεδιαστεί για να υπερβαίνει τον χρόνο. Δεν φθείρεις μια διαθήκη. Ω, μπορεί να εκπληρωθεί. Ένα παράδειγμα αυτού συζητείται παρακάτω, αλλά όσο πρόκειται να επιβληθεί, θα συνεχίσει να ισχύει. Ακόμη και ο θάνατος μπορεί να μην σταματήσει μια διαθήκη και αυτό θα συζητηθεί επίσης αργότερα.

Lord our God made a covenant with us at Horeb. It was not with our fathers that the Lord made this covenant, but with us, with all of us who are alive here today. The Lord spoke to you face to face out of the fire on the mountain. ... At that time I stood between the Lord and you to declare to you the word of the Lord, because you were afraid of the fire and did not go up to the mountain." (Deuteronomy 5:2, 4) Then Moses recounts what we call today the Ten Commandments, the very foundation of that old covenant with the people of Israel. God said, "I'm going to be your God, I'm going to lead you. I'm going to bless you as I promised Abraham." That was the covenant. God stayed faithful to it. But that covenant with the Israelites wasn't designed to be God's final, most comprehensive, and best covenant.

c. God had something to say through the prophet Jeremiah about that old covenant with Israel. "'The time is coming,' declares the Lord, 'when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah. It will not be like the covenant I made with their forefathers when I took them by the hand to lead them out of Egypt, because they broke my covenant.'" (Jeremiah 31:31-32) Now see what happens. Sometimes human beings break that pledge of trust. "Though I was a husband to them,' declares the Lord.' This is the covenant I will make with the house of Israel after that time,' declares the Lord.' I will put my law in their minds and write it on their hearts, I will be their God and they will be my people'." (Jeremiah 31:32-34) Oh, what a beautiful promise. It still took a few hundred years, but finally as stated in Romans 5 at just the right time, Jesus Christ came and as he was about to die, he was preparing his people and all the people of the world, for what was going to be that new covenant.

d. Listen to what Jesus said to the apostles in the Upper Room just hours before he would die. "While they were eating, Jesus took bread, gave thanks and broke it and gave it to his disciples saying, 'Take and eat, this is my body.' Then he took the cup, gave thanks and offered it to them saying, 'Drink from it all of you, this is my blood of the covenant which is poured out for many for the forgiveness of sin.'" (Matthew 26:26-27) "The new covenant is starting right now, just in a matter of hours, as my blood is poured out, the forgiveness of all sins, Jews, Gentiles, everybody who comes to me, it's going to be there for the offering and it will never go away as long as the earth is allowed to stand."

The whole Hebrew letter is a great treatise about the superiority of this new covenant over the old. But look at the Hebrew writer's commentary on the covenant Jesus set up. It says, "But the ministry Jesus has received is as superior to theirs (talking about the old) as the covenant of which he is mediator is superior to the old one, and it is founded on

Έτσι, μια διαθήκη είναι ένας μόνιμος, διαρκής, αναμφισβήτητος δεσμός εμπιστοσύνης και συχνά συμβολίζεται με δώρα και υπερβαίνει τον χρόνο.

Τι μας λέει η Βίβλος για τις διαθήκες; Για λόγους συζήτησης θα συνδυαστούν σε τρεις τύπους διαθήκης. Υπάρχουν διαθήκες μεταξύ δύο ανθρώπων, οι άνδρες που κάνουν διαθήκες με τον Θεό και ο Θεός συνάπτει διαθήκες με τους ανθρώπους.

1. Συμφωνίες μεταξύ δύο ατόμων. Ο Αβραάμ έκανε διαθήκη με τον Αβιμέλεχ. (Γένεση 21) Ο Λάβαν έκανε διαθήκη με τον Ιακώβ. (Γένεση 31) Ο Αχαάβ και ο Βεν-Αδάδ έκαναν μια διαθήκη στο εδάφιο 1 Βασιλέων 20:34. Η διαθήκη στη Βίβλο μεταξύ ανθρώπων που θα σκεφτόμασταν οι περισσότεροι από εμάς ήταν μεταξύ του Δαβίδ και του Ιωνάθαν, του γιου του βασιλιά Σαούλ. Αυτοί οι δύο ήταν πιο κοντά από τα φυσικά αδέρφια. "Αφού τελείωσε ο Δαβίδ με τον Σαούλ, ο Ιωνάθαν έγινε ένα στο πνεύμα με τον Δαβίδ, και τον αγάπησε σαν τον εαυτό του. Από εκείνη τη μέρα ο Σαούλ κράτησε τον Δαβίδ μαζί του και δεν τον άφησε να επιστρέψει στο σπίτι του πατέρα του." (1 Σαμουήλ 18:1-2) Τώρα δείτε το εδάφιο 3. «Και ο Ιωνάθαν συνήψε διαθήκη με τον Δαβίδ επειδή τον αγαπούσε σαν τον εαυτό του. Ο Ιωνάθαν έβγαλε το χιτόνα που φορούσε και το έδωσε στον Δαβίδ μαζί με τον χιτόνα του, και ακόμα και το σπαθί του, το τόξο και τη ζώνη του». Βλέπεις αυτά τα σύμβολα, αυτά τα δώρα, ήταν σε διαθήκη. Αγαπούσαν ο ένας τον άλλον πέρα από κάθε περιγραφή και είπαν ότι τίποτα δεν θα μας κρατήσει ποτέ χωρία. Παρεμπιπτόντως, σε δύο κεφάλαια αργότερα στο 1 Σαμουήλ 20, η διαθήκη επιβεβαιώνεται.

Αυτό που μπορεί να είναι μια από τις πιο συγκινητικές σκηνές στη Βίβλο που μπορώ να θυμηθώ ήταν χρόνια αργότερα, μετά τον θάνατο του Ιωνάθαν και του πατέρα του, Σαούλ, από τους Φιλισταίους. Ο Δαβίδ είχε γίνει βασιλιάς όλου του Ισραήλ. Μια μέρα ο Δαβίδ κάλεσε τον φρουρό του γύρω του και είπε: «Έχει απομείνει ακόμη κάποιος από το σπίτι του Σαούλ στον οποίο μπορώ να δείξω καλοσύνη για χάρη του Ιωνάθαν;» (2 Σαμουήλ 9:1) Ήταν ένα μικρό αγόρι ή αν είχε ήταν μικρός, είχε μεγαλώσει τώρα. Το όνομά του ήταν Μεφιβοσέθ. Όταν λεηλατήθηκε η πόλη, η νοσοκόμα τον είχε πέσει, είχε μείνει ανάπηρος και τώρα κρυβόταν σε ένα μικρό φυλάκιο στην έρημο που λεγόταν Λο Ντεμπάρ. Ο Ντέιβιντ έστειλε να τον βρουν και βάλε τον στο τραπέζι του βασιλιά και του έδωσε όλα τα υπάρχοντα του Ιωνάθαν. Ο Δαβίδ είπε στον Μεφιβοσέθ: «Ο λόγος που το κάνω αυτό είναι επειδή έκανα διαθήκη με τον πατέρα σου».

2. Διαθήκες μεταξύ ανθρώπων και Θεού. Μερικές φορές συνάπτονταν διαθήκες μεταξύ των ανθρώπων και του Θεού, όπου οι άνθρωποι το ξεκίνησαν. Ο Ιακώβ έκανε

better promises. For if there had been nothing wrong with that first covenant, (that was the covenant under Moses) no place would have been sought for another. But God found fault with the people and said: The time is coming, declares the Lord, when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah. It will not be like the covenant I made with their forefathers when I took them by the hand to lead them out of Egypt, because they did not remain faithful to my covenant, and I turned away from them, declares the Lord" (Hebrews 8:6-9 with verses 8 and 9 quoted from Jeremiah 31) "By calling this covenant 'new,' he has made the first one obsolete." (Hebrews 8:13) I've got good news for you. If you've never understood the Bible, the Old Testament was the Old Covenant, the New Testament is the new covenant. We don't have to observe all the rituals, regulations and ordinances of the Old. Why? Colossians 2:14 tells us it is because Jesus came and fulfilled the Old Covenant. The death of the testator, Jesus being nailed to the cross, ended the Old Covenant and ushered in a new and better covenant. It's founded on better promises and it's got a better solution. It's not my and your keeping every letter of the law perfectly. Our new covenant is founded on a Savior whose blood will take away our sins, because we can't take it away ourselves. Every Lord's Day, when we gather and we break unleavened bread, we're reminded of that covenant. There's the symbol like the wedding ring. Whenever we take that fruit of the vine, we think about, "this is the blood of My covenant." (Matthew 26:28) Remember God pledged goodness to us and He's asking us now to return to His covenant. We must pledge that goodness back to Him and offer our lives as sacrifices to Him. Covenant is a great word.

Steve Flatt 8- 16- 1992

Amazing Grace #1072,

Incarnation

What is the most startling doctrine that a human being could imagine?

God would become a man. That's it: that God would become a man and that is the definition of the word, "Incarnation," God coming in the flesh. Today in our lesson I want us to stretch our minds to try and encompass what that means.

"In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. He was with God in the beginning." (John 1:1) "The true light that gives light to every man was coming into the world. He was in the world, and though the world was made through him, the world did not recognize him...Yet to all who received him, to those who believed in his name, he gave the right to become children of God--children born not of natural descent, nor of human decision or a husband's will, but born of God. The

ένα στον Θεό στη Γένεση 28. Ο Ιωσίας έκανε ένα άλλο στο Β' Βασιλέων 23. Ο Ιησούς του Ναυή έκανε μια διαθήκη με τον Θεό στο Ιησού του Ναυή 24:25.

3. Διαθήκες μεταξύ Θεού και ανθρώπου. Ο Θεός ξεκινά και συνάπτει διαθήκη με τον άνθρωπο. Προτιμούσες να έχεις μια υπόσχεση από τον Θεό ή μια υπόσχεση από έναν συνάνθρωπο; Η απάντηση σε αυτό είναι μάλλον προφανής. Γιατί θα προτιμούσαμε να έχουμε μια διαθήκη από τον Θεό; Είναι οι πιο σημαντικές διαθήκες για τους ακόλουθους λόγους:

a. Ο Θεός έχει τη δύναμη να κάνει μεγαλύτερες διαθήκες. Ο Θεός μπορεί να κάνει πράγματα για εμάς που ποτέ δεν θα μπορούσαμε αν το επιλέξει. Έχουμε πρόβλημα αμαρτίας. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα εσείς ή εγώ για αυτό, τίποτα δεν μπορείτε να κάνετε για μένα για αυτό, αλλά αν ο Θεός επέλεγε να κάνει μια διαθήκη, θα μπορούσε να το φροντίσει.

σι. Ο Θεός δεν θα παραβιάσει ποτέ μια διαθήκη. Είναι όλος πιστός. Δεν τίθεται θέμα εμπιστοσύνης σε αυτόν. Είναι απολύτως μόνιμο.

Λοιπόν, ποιες είναι μερικές από τις διαθήκες του Θεού;

Ας δούμε τέσσερα ή πέντε παραδείγματα του Θεού που ξεκίνησε μια διαθήκη με τον άνθρωπο.

a. Αφού ο Θεός κατέστρεψε τη γη με νερό και έσωσε τον Νώε και την οικογένειά του και ολόκληρο το πλήθος των ζώων στην κιβωτό, ο Θεός είπε: «Συνάπτω τη διαθήκη μου μαζί σας: Ποτέ ξανά όλη η ζωή δεν θα κοπεί από τα νερά μιας πλημμύρας. Ποτέ ξανά δεν θα γίνει κατακλυσμός για να καταστρέψει τη γη. Και ο Θεός είπε: «Αυτό είναι το σημείο της διαθήκης που κάνω ανάμεσα σε εμένα και σε κάθε ζωντανό πλάσμα μαζί σας, μια διαθήκη για όλες τις επόμενες γενιές. ουράνιο τόξο στα σύννεφα, και θα είναι το σημάδι της διαθήκης μεταξύ εμένα και της γης.» (Γένεση 9:11-12) Αυτή είναι μια υπόσχεση εμπιστοσύνης από τον Θεό. Γράψτε το και βάλτε το σε πέτρα, δεν θα αλλάξει ποτέ. Κάθε φορά που έχουμε μια ωραία βροχή και οι ακτίνες του ήλιου έρχονται μέσα από αυτές τις χάντρες του νερού και κοιτάμε ψηλά και βλέπουμε αυτό το πολύχρωμο ουράνιο τόξο στον ουρανό, μας υπενθυμίζεται ότι ο Θεός μας» κρατάει τον λόγο του. Η βροχή δεν σταμάτησε εκείνες τις μέρες. Σταματάει για εμάς, έτσι δεν είναι; Να η υπόσχεση. Α, αυτό είναι μόνο το πρώτο.

σι. Αφού ο Θεός έστειλε τον Μωυσή πίσω στην Αίγυπτο για να ελευθερώσει τα παιδιά του Ισραήλ από την αιχμαλωσία τους, ο Μωυσής είπε: «Ο Κύριος ο Θεός μας έκανε διαθήκη μαζί μας στο Χωρήβ. Δεν ήταν με τους πατέρες μας που ο Κύριος έκανε αυτή τη διαθήκη, αλλά με εμάς, με όλους εμάς που είμαστε ζωντανοί εδώ

Word became flesh and made his dwelling among us. We have seen his glory, the glory of the One and Only, who came from the Father, full of grace and truth. (John 1:9-10, 12-14)

"No one has ever seen God, but God the One and Only, who is at the Father's side, has made God known." (John 1:18) Somebody has made God known. Isn't that amazing to think about? Knowing God, it's a good thing because we're born with this natural insatiable desire to know about God. Pascall once said there is a God-shaped vacuum in every human heart. Children want to know about God, don't they? Do your children ask you questions about God? My children asked "Daddy, does God have a beard?" Or Daddy, "Where is Heaven?" Or Dad, "Tell me how old God is." They want to know about God, but so do we too.

We've been in Christian evidence classes or maybe we've thought it through on our own and we find that we can draw some conclusions about God just by what we see around us. You look up at all the stars in the sky at night and you think about how far they are, how big they are and how many there are. You think there must be a God and he must be awfully powerful.

Then you look around at what you see on the earth and you see the order of things. Just look at the human body. Think about the fact that in your body there are a hundred thousand miles of blood vessels. Think about all the intricacies of the human eyeball and that the most magnificent filter in the world is the human kidney. There are all kinds of detail and order. You think to yourself, there must be a God and He must be extremely intelligent.

We look at those things and they're only flickers of light. They tell us there is a God, but they don't let us know God. They don't let us understand God. If we are ever really going to commune with Him and if we are ever going to trust Him with our life, then we're going to have to meet. If we're going to meet God, we're going to have to meet him in the same element, but the problem is we can't go to His element. The good news is God came to our element. The word became flesh and dwelt among us and we beheld the glory of the only begotten of the Father.

There are a lot of tenets about Christianity that skeptics have a hard time believing. Skeptics read about a miracle of Jesus walking on the water and say, "Do you really believe that?" Do you really believe somebody walked on the water? Or they read about Jesus dying and physically coming back from the grave and say, do you really believe that? Or that do you really believe that an execution of a man can do away with a world of sin? These are stumbling blocks to them.

Do you know what the real stumbling block is to the skeptic? The real stumbling block is the same thing that bothered

σήμερα. Ο Κύριος σου μίλησε πρόσωπο με πρόσωπο από τη φωτιά στο βουνό. φοβήθηκε τη φωτιά και δεν ανέβηκε στο βουνό». (Δευτερονόμιο 5:2, 4) Στη συνέχεια, ο Μωυσής αφηγείται αυτό που ονομάζουμε σήμερα Δέκα Εντολές, το ίδιο το θεμέλιο αυτής της παλιάς διαθήκης με το λαό του Ισραήλ. Ο Θεός είπε, "Θα γίνω ο Θεός σου, θα σε οδηγήσω. Θα σε ευλογήσω όπως υποσχέθηκα στον Αβραάμ." Αυτή ήταν η διαθήκη. Ο Θεός έμεινε πιστός σε αυτό.

ντο. Ο Θεός είχε κάτι να πει μέσω του προφήτη Ιερεμία για εκείνη την παλιά διαθήκη με τον Ισραήλ. «Έρχεται καιρός», δηλώνει ο Κύριος, «όταν θα κάνω μια νέα διαθήκη με τον οίκο του Ισραήλ και με τον οίκο του Ιούδα. Δεν θα είναι σαν τη διαθήκη που έκανα με τους προπάτορές τους όταν τους πήρα από το χέρι να τους οδηγήσει έξω από την Αίγυπτο, γιατί παραβίασαν τη διαθήκη μου». (Ιερεμίας 31:31-32) Τώρα δείτε τι συμβαίνει. Μερικές φορές τα ανθρώπινα όντα παραβιάζουν αυτή την υπόσχεση εμπιστοσύνης. «Αν και ήμουν σύζυγός τους», δηλώνει ο Κύριος. Αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω με τον οίκο του Ισραήλ μετά από αυτόν τον καιρό», λέει ο Κύριος. Θα βάλω το νόμο μου στο μυαλό τους και θα τον γράψω στις καρδιές τους, θα είμαι ο Θεός τους και αυτοί θα είναι ο λαός μου». (Ιερεμίας 31:32-34) Ω, τι όμορφη υπόσχεση. Χρειάστηκαν ακόμα μερικές εκατοντάδες χρόνια,

ρε. Ακούστε τι είπε ο Ιησούς στους αποστόλους στο Άνω Δωμάτιο λίγες ώρες πριν πεθάνει. «Ενώ έτρωγαν, ο Ιησούς πήρε ψωμί, ευχαρίστησε, το έσπασε και το έδωσε στους μαθητές του λέγοντας: Λάβετε και φάτε, αυτό είναι το σώμα μου. Έπειτα πήρε το ποτήρι, ευχαρίστησε και τους το πρόσφερε λέγοντας: «Πιείτε από αυτό όλοι, αυτό είναι το αίμα μου της διαθήκης που χύνεται για πολλούς για άφεση αμαρτίας» (Ματθαίος 26:26- 27) «Η νέα διαθήκη ξεκινάει τώρα, μόλις σε λίγες ώρες, καθώς το αίμα μου χύνεται, η συγχώρεση όλων των αμαρτιών, Εβραίοι, Εθνικοί, όλοι όσοι έρχονται σε μένα, θα είναι εκεί για την προσφορά και δεν θα φύγει ποτέ όσο αφήνεται στη γη να σταθεί».

Ολόκληρη η εβραϊκή επιστολή είναι μια σπουδαία πραγματεία για την ανωτερότητα αυτής της νέας διαθήκης έναντι της παλιάς. Αλλά κοιτάξτε το σχόλιο του Εβραίου συγγραφέα για τη διαθήκη που δημιούργησε ο Ιησούς. Λέει, "Αλλά η διακονία που έλαβε ο Ιησούς είναι τόσο ανώτερη από τη δική τους (μιλώντας για την παλιά) όσο η διαθήκη της οποίας είναι μεσολαβητής είναι ανώτερη από την παλιά, και βασιζέται σε καλύτερες υποσχέσεις. Διότι αν δεν υπήρχε τίποτα λάθος με εκείνη την πρώτη διαθήκη, (αυτή ήταν η διαθήκη υπό τον Μωυσή) δεν θα είχε αναζητηθεί θέση για άλλη. Αλλά ο Θεός βρήκε λάθος στον λαό και είπε: Έρχεται καιρός, λέει ο Κύριος, όταν θα κάνω μια νέα διαθήκη με ο οίκος του Ισραήλ και ο οίκος του Ιούδα. Δεν θα είναι σαν τη διαθήκη που έκανα με τους προπάτορές τους όταν τους

Jesus' original critics. It's the doctrine of incarnation. The really staggering claim about Christianity is that God became man. That Jesus somehow took on humanity without ever losing his Deity. Folks, it's here that we part company with the world's religions. The world's religions will make a place for Jesus but they will not tell you that he is God come in the flesh. Oh, they'll say he's a good man, he's a prophet, he's a teacher, but if that's all you believe about Jesus, then you run into problems with the New Testament.

But if Jesus was the Son of God, if Jesus is the Son of God, then nothing else presents any real problems. Jesus walking on the water. If he made the water, why couldn't he walk on it? Do you have any problem believing that if Jesus came from Heaven, that he could come back from the dead? Is there any problem believing that one who is Divine, who is God, that if that one chose to die, is there any surprise that his death could have a saving significance? The most startling claim in history is in John 1:14, "**The Word became flesh.**" Underline it, write it down and memorize it. If you can believe that, you can believe everything else that's in this book. That's incarnation.

By the way, have you ever eaten Mexican food? You say, "what does that have to do with anything." Have you ever had chili con carne? Do you know what chili con carne is? It means chili with meat, that's what the con carne means. Incidentally, that word carne is the same root word from which we get the word incarnation. You know what, that's what God is saying. That's what John is writing us in his prologue. Do you know what incarnation is? It's God with meat. It's God with flesh. God con carne. That's what John is saying in John 1:14. He dwelt among us and the Greek word there in John 1:14 for dwelt means he pitched a tent or he tabernacled among us. Now that's a fascinating thought too. He dwelt among us, he tabernacled among us.

When you hear that word tabernacle, you students of the Bible, what do you think of? You think of the tabernacle in the Old Testament don't you? How the Israelites used to carry it around and it revealed the presence of God. Do you remember? The tabernacle was where the glory of God was. You read all kinds of things about the tabernacle. One time in a war with the Philistines, the tabernacle was taken from Israel. Shortly after that, a woman gave birth to a child and she was so distraught. Do you know what she named her son? She called him Ichabod, meaning the glory has departed.

The apostle John said in the first chapter the good news is the glory has now returned. Only this time the glory is not in a box, the glory is not in a tent, the glory is not in a temple, the glory is tabernacled in a body. Infinite became finite and the invisible became visible and somehow eternity squeezed itself into time. The apostle John said, "I saw his glory and I

έπιασα από το χέρι για να τους οδηγήσω έξω από την Αίγυπτο, επειδή δεν έμειναν πιστοί στη διαθήκη μου, και αποστράφηκα από αυτούς, δηλώνει ο Κύριος» (Εβραίους 8:6-9 με τους στίχους 8 και 9 που αναφέρονται από τον Ιερεμία 31) «Αποκαλώντας αυτή τη διαθήκη «νέα», έκανε το πρώτο απαρχαιωμένο». (Εβραίους 8:13) Σας έχω καλά νέα. Εάν δεν έχετε καταλάβει ποτέ τη Βίβλο, η Παλαιά Διαθήκη ήταν η Παλαιά Διαθήκη, η Καινή Διαθήκη είναι η νέα διαθήκη. Δεν χρειάζεται να τηρούμε όλες τις τελετουργίες, τους κανονισμούς και τα διατάγματα του Παλαιού. Γιατί; Το εδάφιο Κολοσσαείς 2:14 μας λέει ότι συμβαίνει επειδή ο Ιησούς ήρθε και εκπλήρωσε την Παλαιά Διαθήκη. Ο θάνατος του διαθέτη, ο Ιησούς καρφώθηκε στον σταυρό, τερμάτισε την Παλαιά Διαθήκη και εγκαινίασε μια νέα και καλύτερη διαθήκη. Βασίζεται σε καλύτερες υποσχέσεις και έχει καλύτερη λύση. Δεν είναι δικό μου και δικό σου να τηρείς τέλεια κάθε γράμμα του νόμου. Η νέα μας διαθήκη βασίζεται σε έναν Σωτήρα του οποίου το αίμα θα αφαιρέσει τις αμαρτίες μας, επειδή δεν μπορούμε να το αφαιρέσουμε εμείς οι ίδιοι. Κάθε Ημέρα του Κυρίου, όταν μαζευόμαστε και σπάμε τα άζυμα, μας υπενθυμίζεται αυτή η διαθήκη. Υπάρχει το σύμβολο σαν τη βέρα. Κάθε φορά που παίρνουμε αυτόν τον καρπό της αμπέλου, σκεφτόμαστε, «αυτό είναι το αίμα της διαθήκης Μου». (Ματθαίος 26:28) Θυμηθείτε ότι ο Θεός μας υποσχέθηκε καλοσύνη και μας ζητά τώρα να επιστρέψουμε στη διαθήκη Του. Πρέπει να δεσμευτούμε αυτή την καλοσύνη πίσω σε Αυτόν και να προσφέρουμε τη ζωή μας ως θυσίες σε Αυτόν. Η διαθήκη είναι μεγάλη λέξη. Κάθε φορά που παίρνουμε αυτόν τον καρπό της αμπέλου, σκεφτόμαστε, «αυτό είναι το αίμα της διαθήκης Μου». (Ματθαίος 26:28) Θυμηθείτε ότι ο Θεός μας υποσχέθηκε καλοσύνη και μας ζητά τώρα να επιστρέψουμε στη διαθήκη Του. Πρέπει να δεσμευτούμε αυτή την καλοσύνη πίσω σε Αυτόν και να προσφέρουμε τη ζωή μας ως θυσίες σε Αυτόν. Η διαθήκη είναι μεγάλη λέξη. Κάθε φορά που παίρνουμε αυτόν τον καρπό της αμπέλου, σκεφτόμαστε, «αυτό είναι το αίμα της διαθήκης Μου». (Ματθαίος 26:28) Θυμηθείτε ότι ο Θεός μας υποσχέθηκε καλοσύνη και μας ζητά τώρα να επιστρέψουμε στη διαθήκη Του. Πρέπει να δεσμευτούμε αυτή την καλοσύνη πίσω σε Αυτόν και να προσφέρουμε τη ζωή μας ως θυσίες σε Αυτόν. Η διαθήκη είναι μεγάλη λέξη. Amazing Grace #1072, Steve Flatt 8-16-1992

Ενσάρκωση

Ποιο είναι το πιο εκπληκτικό δόγμα που θα μπορούσε να φανταστεί ένας άνθρωπος;

Ο Θεός θα γινόταν άνθρωπος. Αυτό είναι: ότι ο Θεός θα γινόταν άνθρωπος και αυτός είναι ο ορισμός της λέξης «Ενσάρκωση», ο Θεός που έρχεται εν σάρκα. Σήμερα στο

listened and I followed and I leaned on his breast, and when I leaned there, I heard the heartbeat of God.” What a daring thought. What an exciting thought. But by the way what a divisive thought. I want you to know today that there is no other doctrine of Christendom that has caused greater debate than this doctrine of incarnation. Do you know what it does? The idea of God really coming in the flesh separates the believers from the admirers.

The first chapter of John verse 11 states “He came to that which was his own, but his own did not receive him.” They didn't understand, they didn't believe. Even his own brothers initially didn't believe that Jesus was God come in the flesh. How many millions still don't believe that? Folks, Jesus was crucified for one reason. He wasn't crucified because he performed miracles on the wrong day of the week. He wasn't crucified because he criticized some of the rabbis' old sermons. He was crucified for one reason, he claimed to be God in the flesh and they couldn't live with that. No issue in the early church was more important than this issue of incarnation.

Many years later, John again under the inspiration of the Spirit, wrote, "This is how you can recognize the Spirit of God: Every spirit that acknowledges that Jesus Christ has come in the flesh is from God, but every spirit that does not acknowledge Jesus is not from God. This is the spirit of the antichrist, which you have heard is coming and even now is already in the world." (1 John 4:2-3) Folks I want you to know that spirit of the antichrist is the spirit that dominates this world. Most of this world, most of the so-called Christian world has rejected the daring claim that God has come in the flesh and there are hundreds of millions who do not believe it, but it happened. Going back to the prologue in the gospel of John, chapter 1, verses 12 and 13, here's the promise to those who can believe it. "Yet to all who received him, to those who believed in his name, he gave the right to become children of God---children born not of natural descent, nor of human decision or a husband's will, but born of God." John says “Look what can happen to those who can believe this incredible concept about incarnation. If you can believe it, you can become a son or a daughter of God.” Folks, that's a wonderful thought. John said if you're willing to accept the fact of the supernatural birth of a child to a Jewish teenage peasant girl, who was a virgin, then you yourself can become a supernatural re-creation of God. His birth and your re-creation are just as much of God as the other. You cannot have one without the other. Incarnation is not just dry theology, it's the good news that God has come to us.

Now some practical lessons about what God coming in the flesh means.

1. If I accept incarnation, it will affect the way I view Deity. If I believe that Jesus was God coming in the

μάθημά μας θέλω να τεντώσουμε το μυαλό μας για να προσπαθήσουμε να περιλάβουμε τι σημαίνει αυτό.

«Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός. Ήταν με τον Θεό στην αρχή.» (Ιωάννης 1:1) «Το αληθινό φως που δίνει φως σε κάθε άνθρωπο ερχόταν στον κόσμο. Ήταν μέσα στον κόσμο, και παρόλο που ο κόσμος έγινε μέσω αυτού, ο κόσμος δεν τον αναγνώρισε... Ωστόσο, σε όλους όσους τον δέχθηκαν, σε όσους πίστεψαν στο όνομά του, έδωσε το δικαίωμα να γίνουν παιδιά του Θεού-- παιδιά που δεν γεννήθηκαν από φυσική καταγωγή, ούτε από ανθρώπινη απόφαση ή θέλημα συζύγου, αλλά γεννημένα από τον Θεό. Ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοικούσε ανάμεσά μας. Είδαμε τη δόξα του, τη δόξα του Ενός και Μοναδικού, που ήρθε από τον Πατέρα, γεμάτος χάρη και αλήθεια. (Ιωάννης 1:9-10, 12-14)

«Κανείς δεν είδε ποτέ τον Θεό, αλλά ο Θεός ο Ένας και Μοναδικός, που είναι στο πλευρό του Πατέρα, έκανε γνωστό τον Θεό». (Ιωάννης 1:18) Κάποιος έκανε γνωστό τον Θεό. Δεν είναι καταπληκτικό να το σκεφτείς; Γνωρίζοντας τον Θεό, είναι καλό γιατί γεννιόμαστε με αυτή τη φυσική ακόρεστη επιθυμία να γνωρίζουμε για τον Θεό. Ο Πασκάλ είπε κάποτε ότι υπάρχει ένα θεόμορφο κενό σε κάθε ανθρώπινη καρδιά. Τα παιδιά θέλουν να μάθουν για τον Θεό, έτσι δεν είναι; Τα παιδιά σας σας κάνουν ερωτήσεις για τον Θεό; Τα παιδιά μου ρώτησαν "Μπαμπά, έχει ο Θεός μούσι;" "Ή μπαμπά, "Πού είναι ο Παράδεισος;" "Ή μπαμπά, «Πες μου πόσο χρονών είναι ο Θεός». Θέλουν να μάθουν για τον Θεό, αλλά το ίδιο και εμείς.

Έχουμε παρακολουθήσει μαθήματα χριστιανικών αποδείξεων ή ίσως το έχουμε σκεφτεί μόνοι μας και διαπιστώνουμε ότι μπορούμε να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα για τον Θεό μόνο από αυτά που βλέπουμε γύρω μας. Κοιτάς όλα τα αστέρια στον ουρανό τη νύχτα και σκέφτεσαι πόσο μακριά είναι, πόσο μεγάλα είναι και πόσα είναι. Νομίζεις ότι πρέπει να υπάρχει Θεός και πρέπει να είναι τρομερά δυνατός.

Μετά κοιτάς γύρω σου τι βλέπεις στη γη και βλέπεις την τάξη των πραγμάτων. Απλά κοιτάζτε το ανθρώπινο σώμα. Σκεφτείτε το γεγονός ότι στο σώμα σας υπάρχουν εκατό χιλιάδες μίλια αιμοφόρων αγγείων. Σκεφτείτε όλες τις περιπλοκές του ανθρώπινου βολβού του ματιού και ότι το πιο υπέροχο φίλτρο στον κόσμο είναι το ανθρώπινο νεφρό. Υπάρχουν κάθε είδους λεπτομέρεια και παραγγελία. Σκέφτεσαι από μέσα σου, πρέπει να υπάρχει Θεός και πρέπει να είναι εξαιρετικά έξυπνος.

Κοιτάμε αυτά τα πράγματα και είναι μόνο τρεμπόπαιγμα φωτός. Μας λένε ότι υπάρχει Θεός, αλλά δεν μας αφήνουν να γνωρίσουμε τον Θεό. Δεν μας αφήνουν να καταλάβουμε τον Θεό. Εάν πρόκειται να επικοινωνήσουμε ποτέ πραγματικά μαζί Του και αν πρόκειται να Τον εμπιστευτούμε ποτέ τη ζωή μας, τότε θα πρέπει να

flesh, it affects the way I view God. Remember we all want to know God. We're born with that desire. Now John said you can know God. All you've got to do is look at Jesus. You don't have to keep looking at the flickers of light. You don't have to just look up at the stars and say, well there must be a God. I can see God.

In John Chapter 12, verses 44 and 45, Jesus said, "when you look at me, you look at the one who sent me." In John, Chapter 8, Jesus said, "if you know me, you know the Father." In John, Chapter 14, verse 6, he said, "I am the way and the truth and the light", and in John 7, he says, "if you really knew me, you would know the Father." You don't have to wonder about God. You can see God in the life of Jesus. God said you will never get a revelation of me that will remotely parallel what I will show you in Jesus of Nazareth. It changes the way you view Deity when you believe in the incarnation.

2. Incarnation shapes the way I view humility. With precious few exceptions, most of us need to be humbled, and humbled with regularity. We struggle with pride and few things help us combat our pride better than focusing on incarnation. Think about it. How did the King of the Universe come into the world?

History has recorded for us that one time Alexander the Great conquered a city and he entered that city this way. A man leading the parade throwing flowers followed by 200 painted elephants with writers, then by 200 painted camels, then 200 horsemen riding backwards facing a golden chariot drawn by 40 black stallions and after the 40 black stallions drawing the chariot there were 200 tamed lions bringing up the rear. In the middle of that golden chariot there was an ivory throne and seated on top was Alexander the Great. That's what I call an entrance and I guess if you're King of the World, that's the way you enter.

But how did the King of the Universe enter? He was born to that virgin, teenage peasant woman, in a tiny town, in a stable, carried by the one who would be his earthly father to a feeding trough streaked with saliva and given the common name in the Aramaic of Joshua rendered in the Greek Jesus, and nobody even noticed the wise men. That's ironic isn't it? Wise men couldn't even find him without help. Paul in Philippians 2:6 talking about Jesus stated "who being in the very nature God did not consider equality with God something to be grasped (held on to) but made himself nothing, taking on the form of a servant" and Philippians 2:5 says? "Your attitude should be the same as that of Christ Jesus."

3. The incarnation of God come in the flesh changes the way I view mortality. We usually look at the death and

συναντηθούμε. Αν πρόκειται να συναντήσουμε τον Θεό, θα πρέπει να τον συναντήσουμε στο ίδιο στοιχείο, αλλά το πρόβλημα είναι ότι δεν μπορούμε να πάμε στο στοιχείο Του. Τα καλά νέα είναι ότι ο Θεός ήρθε στο στοιχείο μας. Ο λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας και είδαμε τη δόξα του μονογενούς από τον Πατέρα.

Υπάρχουν πολλές αρχές για τον Χριστιανισμό που οι σκεπτικιστές δυσκολεύονται να πιστέψουν. Οι σκεπτικιστές διαβάζουν για ένα θαύμα του Ιησού που περπατούσε πάνω στο νερό και λένε: «Το πιστεύεις πραγματικά αυτό;» Πιστεύετε πραγματικά ότι κάποιος περπάτησε στο νερό; Ή διαβάζουν ότι ο Ιησούς πέθανε και σωματικά επέστρεψε από τον τάφο και λένε, το πιστεύεις πραγματικά αυτό; Ή πιστεύετε πραγματικά ότι μια εκτέλεση ενός ανθρώπου μπορεί να καταργήσει έναν κόσμο αμαρτίας; Αυτά είναι εμπόδια για αυτούς.

Ξέρετε ποιο είναι το πραγματικό εμπόδιο για τον σκεπτικιστή; Το πραγματικό εμπόδιο είναι το ίδιο πράγμα που ενόχλησε τους αρχικούς επικριτές του Ιησού. Είναι το δόγμα της ενσάρκωσης. Ο πραγματικά συγκλονιστικός ισχυρισμός για τον Χριστιανισμό είναι ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος. Ότι ο Ιησούς κατά κάποιο τρόπο ανέλαβε την ανθρωπότητα χωρίς να χάσει ποτέ τη Θεότητά του. Παιδιά, είναι εδώ που χωρίζουμε παρέα με τις θρησκείες του κόσμου. Οι θρησκείες του κόσμου θα κάνουν μια θέση για τον Ιησού, αλλά δεν θα σας πουν ότι είναι ο Θεός που έρχεται κατά σάρκα. Ω, θα πουν ότι είναι καλός άνθρωπος, είναι προφήτης, είναι δάσκαλος, αλλά αν αυτό είναι το μόνο που πιστεύεις για τον Ιησού, τότε αντιμετωπίζεις προβλήματα με την Καινή Διαθήκη.

Αλλά αν ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού, εάν ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, τότε τίποτα άλλο δεν παρουσιάζει πραγματικά προβλήματα. Ο Ιησούς περπατά πάνω στο νερό. Αν έκανε το νερό, γιατί δεν μπορούσε να περπατήσει πάνω του; Έχετε κανένα πρόβλημα να πιστέψετε ότι εάν ο Ιησούς ερχόταν από τον Παράδεισο, θα μπορούσε να επιστρέψει από τους νεκρούς; Υπάρχει κανένα πρόβλημα να πιστέψουμε ότι κάποιος που είναι Θεϊκός, που είναι Θεός, ότι αν αυτός επέλεγε να πεθάνει, υπάρχει καμία έκπληξη ότι ο θάνατός του θα μπορούσε να έχει μια σωτήρια σημασία; Ο πιο εκπληκτικός ισχυρισμός στην ιστορία είναι στο Ιωάννη 1:14, «Ο Λόγος έγινε σάρκα». Υπογραμμίστε το, γράψτε το και απομνημονεύστε το. Αν μπορείτε να το πιστέψετε αυτό, μπορείτε να πιστέψετε όλα τα άλλα που υπάρχουν σε αυτό το βιβλίο. Αυτό είναι ενσάρκωση.

Παρεμπιπτόντως, έχετε φάει ποτέ μεξικάνικο φαγητό; Λέτε, «τι σχέση έχει αυτό με τίποτα». Είχατε ποτέ τσίλι κον καρνέ; Ξέρετε τι είναι το τσίλι κον καρνέ; Σημαίνει τσίλι με κρέας, αυτό σημαίνει το con carne. Παρεμπιπτόντως, αυτή η λέξη carne είναι η ίδια ρίζα λέξης από την οποία παίρνουμε τη λέξη ενσάρκωση. Ξέρεις τι, αυτό λέει ο Θεός. Αυτό μας γράφει ο Γιάννης στον πρόλογό του. Ξέρετε τι

the resurrection of Jesus and say, I know that I can come from the grave and I know that I can go to God. I agree with all that, but that was not possible before the death and resurrection of Jesus, he proved that mortality can be spanned when he came to us. That proved to us that mortality and immortality could be spanned, could be crossed, when God came in the flesh.

There is no greater, more amazing, more startling concept than the concept of incarnation. It is our hope, it is that to which we cling.

Adapted from Amazing Grace #1069, Steve Flatt 7-19-1992

Justification

Through no merit or power of our own, simply through the cross, we are provided atonement (propitiation) and forgiveness. Can you believe that? **WE ARE GIVEN THE OPPORTUNITY TO BE FORGIVEN AND JUSTIFIED!**

- What does it mean to be justified? There are a variety of meanings in the dictionary, but basically it means, "just standing". It refers to justice. You would be found not guilty, free from condemnation and innocent. That is the concept of justification.
- Forgiveness remits our debts --- atonement. Forgiveness cancels our liability to punishment --- propitiation. But justification bestows upon us a guilt free relationship, a right standing before the Almighty God. That's even more incredible.
- How does this come about and what does it mean in our context? The answer to the following questions may help.

What is the source of our justification? If one stands before God, what's the source of their justification? It's the same source as their atonement and propitiation. It's God's grace as stated in Romans. "all have sinned and fall short of the glory of God, being justified freely by His grace through the redemption that is in Christ Jesus." (Romans 3:23-24) Incidentally, the Greek word for grace is *charis* meaning a gift. I am justified by a gift. That's grace. What gift and where did that gift come from? It's the gift of Jesus. "But God demonstrates His own love toward us, in that while we were still sinners, Christ died for us. Much more then, having now been justified by His blood, we shall be saved from wrath through Him." (Romans 5:8-9)

Whose blood? The blood of Jesus on the cross. Since we've been justified by his blood, how much more shall we be saved from God's wrath through him! We've been saved from wrath, that's propitiation. Now we're justified by that same gift, the blood of Jesus Christ. We are justified by the same source that forgives us. That very same source gives us right standing before God. Don't ever forget that.

After we've been Christians for a while some may think about all the good life they have lived, the people helped, the services attended, the prayers offered and if they are not careful, they forget the true source of their justification. It's

είναι η ενσάρκωση; Είναι ο Θεός με το κρέας. Είναι ο Θεός με σάρκα. Ο Θεός απείρωσ. Αυτό λέει ο Ιωάννης στο Ιωάννη 1:14. Κατοίκησε ανάμεσά μας και η ελληνική λέξη εκεί στο Ιωάννη 1:14 για κατοικούσε σημαίνει ότι έστησε μια σκηνή ή σκηνοθέτησε ανάμεσά μας. Τώρα και αυτή είναι μια συναρπαστική σκέψη. Κατοίκησε ανάμεσά μας, σκηνοθέτησε ανάμεσά μας.

Όταν ακούτε αυτή τη λέξη σκηνή, εσείς οι σπουδαστές της Βίβλου, τι σκέφτεστε; Σκέφτεστε τη σκηνή της Παλαιάς Διαθήκης, έτσι δεν είναι; Πώς το κουβαλούσαν οι Ισραηλίτες και αποκάλυπτε την παρουσία του Θεού. Θυμάσαι? Η σκηνή ήταν εκεί που ήταν η δόξα του Θεού. Διαβάζεις κάθε λογής πράγματα για τη σκηνή. Μια φορά σε έναν πόλεμο με τους Φιλισταιούς, η σκηνή ελήφθη από το Ισραήλ. Λίγο μετά, μια γυναίκα γέννησε ένα παιδί και ήταν τόσο στενοχωρημένη. Ξέρεις πώς ονόμασε τον γιο της; Τον αποκάλυψε Ichabod, που σημαίνει ότι η δόξα έχει φύγει.

Ο απόστολος Ιωάννης είπε στο πρώτο κεφάλαιο τα καλά νέα είναι ότι η δόξα έχει πλέον επιστρέψει. Μόνο που αυτή τη φορά η δόξα δεν είναι σε ένα κουτί, η δόξα δεν είναι σε μια σκηνή, η δόξα δεν είναι σε ένα ναό, η δόξα είναι σκεπασμένη σε ένα σώμα. Το άπειρο έγινε πεπερασμένο και το αόρατο έγινε ορατό και κάπως η αιωνιότητα συμπίεστηκε στον χρόνο. Ο απόστολος Ιωάννης είπε: «Είδα τη δόξα του και άκουσα και ακολούθησα και ακούμπησα στο στήθος του, και όταν έγειαυα εκεί, άκουσα τον χτύπο της καρδιάς του Θεού». Τι τολμηρή σκέψη. Τι συναρπαστική σκέψη. Αλλά παρεμπιπτόντως, τι διχαστική σκέψη. Θέλω να γνωρίζετε σήμερα ότι δεν υπάρχει άλλο δόγμα του Χριστιανικού κόσμου που να έχει προκαλέσει μεγαλύτερη συζήτηση από αυτό το δόγμα της ενσάρκωσης. Ξέρετε τι κάνει Η ιδέα ότι ο Θεός έρχεται πραγματικά με σάρκα διαχωρίζει τους πιστούς από τους θαυμαστές.

Το πρώτο κεφάλαιο του εδαφίου 11 του Ιωάννη δηλώνει «Ήρθε σε αυτό που ήταν δικό του, αλλά οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν». Δεν κατάλαβαν, δεν πίστευαν. Ακόμη και οι ίδιοι οι αδελφοί του αρχικά δεν πίστευαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Θεός που ήρθε στη σάρκα. Πόσα εκατομμύρια ακόμα δεν το πιστεύουν αυτό; Παιδιά, ο Ιησούς σταυρώθηκε για έναν λόγο. Δεν σταυρώθηκε επειδή έκανε θαύματα τη λάθος μέρα της εβδομάδας. Δεν σταυρώθηκε επειδή επέκρινε μερικά από τα παλιά κηρύγματα των ραββίνων. Σταυρώθηκε για έναν λόγο, ισχυρίστηκε ότι ήταν Θεός κατά σάρκα και δεν μπορούσαν να ζήσουν με αυτό. Κανένα θέμα στην πρώτη εκκλησία δεν ήταν πιο σημαντικό από αυτό το ζήτημα της ενσάρκωσης.

Πολλά χρόνια αργότερα, ο Ιωάννης και πάλι υπό την έμπνευση του Πνεύματος, έγραψε: «Έτσι μπορείτε να αναγνωρίσετε το Πνεύμα του Θεού: Κάθε πνεύμα που αναγνωρίζει ότι ο Ιησούς Χριστός έχει έρθει κατά τη σάρκα είναι από τον Θεό, αλλά κάθε πνεύμα που δεν αναγνωρίζει Ο Ιησούς δεν είναι από τον Θεό. Αυτό είναι το πνεύμα του

not their works, it's not the services they have attended and not even the prayers they have prayed. There is no way they can earn justification. It is the blood of Jesus Christ that makes them righteous. It is made clear in Romans 3 "For we have previously charged both Jews and Greeks that they are all under sin. As it is written: 'There is none righteous, no, not one;'" (vs. 9-10) and "Therefore by the deeds of the law no flesh will be justified in His sight, for by the law is the knowledge of sin" (v. 20). You see the source of justification is the blood of Jesus Christ, the Son of God.

What does justification mean? "Therefore we conclude that a man is justified by faith apart from the deeds of the law." (Romans 3:28) It is not what man does; it is what Christ did! "Man is not justified by the works of the law but by faith in Jesus Christ, even we have believed in Christ Jesus, that we might be justified by faith in Christ and not by the works of the law; for by the works of the law no flesh shall be justified." (Galatians 2:16)

There's the source out there. How do we tap into that source? What's the means? "For we maintain that a man is justified" (what are the next two words) "by faith apart from observing the law." (Romans 3:28) "Knowing that a man is not justified by observing the law, but by faith in Jesus Christ." (Galatians 2:16) "For by grace are you saved through faith." (Ephesians 2:8) What is the means to our justification? What is the connector from us to that source? It is faith. But, what is faith?

God's definition of faith is recorded in the Bible. "Now faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen" (Hebrews 11:1). It's being sure of what we hope for, certain of what we cannot see. Faith is an absolute and life changing trust in what cannot physically be seen. For example, we cannot see God but we see the evidence of his handiwork. In our feeble and finite human mind we cannot see God; but we know that God exists. Why? Because of the evidence that around us has convinced us without a shadow of a doubt of what we cannot see and that is the existence of God. That's faith.

We did not see Jesus when He was here on earth. We have not seen Him in a vision of any kind, but we are absolutely certain He lived. That He performed the miracles recorded in the Gospels, that He fulfilled prophecy, that He died on that cross and that He was raised from the tomb. We never saw a bit of that with our eyes, but we know it and that is faith. What the Bible is telling us about the justification is that faith is our connector. Faith is that tiny little part that we control that determines whether or not we tap into that great power source that would not only forgive us, but would justify us.

Let's look at the electric light illustration. By turning the wall switch on, the light in the room comes on, dispelling darkness. What's the power source for the light? It's a generator somewhere miles away. Some dynamo plant that's producing electricity, but at our disposal is a switch. If it is turned on, light is produced. If no effort is made to turn it on, no light is produced. Regardless of the power

αντίχριστου, που ακούσατε ότι έρχεται και ακόμη και τώρα είναι ήδη στον κόσμο». (1 Ιωάννη 4:2-3) Παιδιά, θέλω να γνωρίζετε ότι το πνεύμα του αντίχριστου είναι το πνεύμα που κυριαρχεί σε αυτόν τον κόσμο. Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του κόσμου, το μεγαλύτερο μέρος του λεγόμενου χριστιανικού κόσμου έχει απορρίψει τον τολμηρό ισχυρισμό ότι ο Θεός ήρθε εν σάρκα και υπάρχουν εκατοντάδες εκατομμύρια που δεν το πιστεύουν, αλλά συνέβη. Επιστρέφοντας στον πρόλογο του ευαγγελίου του Ιωάννη, κεφάλαιο 1, στίχοι 12 και 13, εδώ είναι η υπόσχεση σε όσους μπορούν να την πιστέψουν. " Ωστόσο, σε όλους όσους τον δέχτηκαν, σε όσους πίστεψαν στο όνομά του, έδωσε το δικαίωμα να γίνουν παιδιά του Θεού ---παιδιά που δεν γεννήθηκαν από φυσική καταγωγή, ούτε από ανθρώπινη απόφαση ή θέλημα συζύγου, αλλά γεννημένα από τον Θεό.» Ιωάννης λέει "Κοιτάξτε τι μπορεί να συμβεί σε όσους μπορούν να πιστέψουν αυτήν την απίστευτη ιδέα για την ενσάρκωση. Εάν μπορείτε να το πιστέψετε, μπορείτε να γίνετε γιος ή κόρη του Θεού." Παιδιά, αυτή είναι μια υπέροχη σκέψη. Ο Τζον είπε ότι αν είστε πρόθυμοι να αποδεχτείτε το γεγονός της υπερφυσικής γέννησης ενός παιδιού σε μια Εβραία έφηβη αγρότισσα, η οποία ήταν παρθένα, τότε εσείς οι ίδιοι μπορείτε να γίνετε μια υπερφυσική αναδημιουργία του Θεού. Η γέννησή του και η αναδημιουργία του είναι εξίσου του Θεού με τον άλλον. Δεν μπορείτε να έχετε το ένα χωρίς το άλλο. Η ενσάρκωση δεν είναι απλώς στεγνή θεολογία, είναι τα καλά νέα ότι ο Θεός ήρθε σε εμάς. έδωσε το δικαίωμα να γίνουν παιδιά του Θεού ---παιδιά που δεν γεννήθηκαν από φυσική καταγωγή, ούτε από ανθρώπινη απόφαση ή θέλημα συζύγου, αλλά γεννημένα από τον Θεό." Ο Τζον λέει "Κοίτα τι μπορεί να συμβεί σε όσους μπορούν να πιστέψουν αυτήν την απίστευτη ιδέα για Ενσάρκωση. Αν μπορείς να το πιστέψεις, μπορείς να γίνεις γιος ή κόρη του Θεού." Παιδιά, αυτή είναι μια υπέροχη σκέψη. Ο Τζον είπε ότι αν είστε πρόθυμοι να αποδεχτείτε το γεγονός της υπερφυσικής γέννησης ενός παιδιού σε μια Εβραία έφηβη αγρότισσα, η οποία ήταν παρθένα, τότε εσείς οι ίδιοι μπορείτε να γίνετε μια υπερφυσική αναδημιουργία του Θεού. Η γέννησή του και η αναδημιουργία του είναι εξίσου του Θεού με τον άλλον. Δεν μπορείτε να έχετε το ένα χωρίς το άλλο. Η

source, regardless about how strong the power, unless we choose to connect to the power by turning the switch on, we do not get advantage of the light. Faith is our connector that allows us to be justified but we must turn it on.

Faith is a life-changing trust. It has its conception when you hear about Jesus Christ, who he is and what he's done. The Bible says faith comes by hearing and hearing by the word of God. That's when the conception starts. Then that belief grows until it leads us to repentance. That is changing our life style. Faith, real faith, leads us to turn. It won't let us stay where we are. That repentance will lead us to a new birth. In Ephesians 1:13, Paul says, you believed after you heard the word of truth. Peter said in Acts 2:38 to the crowd that was listening to him, "Repent." Paul said in Acts 20:21, to the Christians at Ephesus, don't you remember I preached to you the message of repentance. Genuine repentance results in a change, a death of the old life. However, that trust leads to obedience. We bury the dead old self by a rebirth, baptism, calling on God to forgive and are resurrected to a new life in Christ (Titus 3:5; Acts 2:38; Galatians 3:27) and from that birth, faith grows in our life until faith is our life.

"Therefore, if anyone is in Christ, he is a new creation; old things have passed away; behold, all things have become new." (2 Corinthians 5:17) Faith is life changing, a life changing trust. Just acknowledging that God exists does not produce faith much less works and James 2:26 states faith without works is dead. It's not that faith is works, but genuine faith will produce works. That absolute life changing trust connects us to the almighty source of justification.

What about the effects of justification? We are Christians, having been forgiven, being justified and standing in a righteous relationship before God. What about the effects of this righteous standing? First, all human status is really done away; race, nationality, gender, financial worth and position among man. "For you are all sons of God through faith in Christ Jesus. For as many of you as were baptized into Christ have put on Christ. There is neither Jew nor Greek, there is neither slave nor free, there is neither male nor female; for you are all one in Christ Jesus. If you are Christ's, then you are Abraham's seed, and heirs according to the promise." (Galatians 3:26-29) If you have been justified in the sight of God, do not worry about being justified in the sight of man or what man thinks. Just be concerned about what God thinks.

Secondly, you can approach the Almighty God freely and boldly and now! Prayer to the Almighty God is a privilege. It's a privilege that you accept when justified by the blood of Jesus through faith. "Let us therefore come boldly to the throne of grace, that we may obtain mercy and find grace to help in time of need." (Hebrews 4:16) If it were just mercy, we would be cowering in the presence of God but we have been justified. Now, God says, you can approach the throne of grace with confidence. We're talking about the Almighty

ενσάρκωση δεν είναι απλώς στεγνή θεολογία, είναι τα καλά νέα ότι ο Θεός ήρθε σε εμάς. ούτε από ανθρώπινη απόφαση ή θέλημα συζύγου, αλλά γεννημένος από τον Θεό." Ο Τζον λέει "Κοίτα τι μπορεί να συμβεί σε όσους μπορούν να πιστέψουν αυτήν την απίστευτη ιδέα για την ενσάρκωση. Εάν μπορείτε να το πιστέψετε, μπορείτε να γίνετε γιος ή κόρη του Θεού." Παιδιά, αυτή είναι μια υπέροχη σκέψη. Ο Τζον είπε ότι αν είστε πρόθυμοι να αποδεχτείτε το γεγονός της υπερφυσικής γέννησης ενός παιδιού σε μια Εβραία έφηβη αγρότισσα, η οποία ήταν παρθένα, τότε εσείς οι ίδιοι μπορείτε να γίνετε μια υπερφυσική αναδημιουργία του Θεού. Η γέννησή του και η αναδημιουργία του είναι εξίσου του Θεού με τον άλλον. Δεν μπορείτε να έχετε το ένα χωρίς το άλλο. Η ενσάρκωση δεν είναι απλώς στεγνή θεολογία, είναι τα καλά νέα ότι ο Θεός ήρθε σε εμάς. ούτε από ανθρώπινη απόφαση ή θέλημα συζύγου, αλλά γεννημένος από τον Θεό." Ο Τζον λέει "Κοίτα τι μπορεί να συμβεί σε όσους μπορούν να πιστέψουν αυτήν την απίστευτη ιδέα για την ενσάρκωση. Εάν μπορείτε να το πιστέψετε, μπορείτε να γίνετε γιος ή κόρη του Θεού." Παιδιά, αυτή είναι μια υπέροχη σκέψη. Ο Τζον είπε ότι αν είστε πρόθυμοι να αποδεχτείτε το γεγονός της υπερφυσικής γέννησης ενός παιδιού σε μια Εβραία έφηβη αγρότισσα, η οποία ήταν παρθένα, τότε εσείς οι ίδιοι μπορείτε να γίνετε μια υπερφυσική αναδημιουργία του Θεού. Η γέννησή του και η αναδημιουργία του είναι εξίσου του Θεού με τον άλλον. Δεν μπορείτε να έχετε το ένα χωρίς το άλλο. Η ενσάρκωση δεν είναι απλώς στεγνή θεολογία, είναι τα καλά νέα ότι ο Θεός ήρθε σε εμάς. μπορείτε να γίνεις γιος ή κόρη του Θεού». Παιδιά, αυτή είναι μια υπέροχη σκέψη. Ο Τζον είπε ότι αν είσαι πρόθυμος να αποδεχτείς το γεγονός της υπερφυσικής γέννησης ενός παιδιού σε μια Εβραία έφηβη αγρότισσα, η οποία ήταν παρθένα, τότε εσύ ο ίδιος μπορείς να γίνεις μια υπερφυσική αναδημιουργία του Θεού. Η γέννησή του και η αναδημιουργία σας είναι εξίσου του Θεού με τον άλλον. Δεν μπορείς να έχεις το ένα χωρίς το άλλο. Η ενσάρκωση δεν είναι απλώς στεγνή θεολογία, είναι τα καλά νέα ότι ο Θεός ήρθε σε εμάς. μπορείτε να γίνεις γιος ή κόρη του Θεού». Παιδιά, αυτή είναι μια υπέροχη σκέψη. Ο Τζον είπε ότι αν είσαι πρόθυμος να αποδεχτείς το γεγονός της υπερφυσικής γέννησης ενός παιδιού σε μια Εβραία έφηβη αγρότισσα, η οποία ήταν παρθένα, τότε εσύ ο ίδιος μπορείς να γίνεις μια υπερφυσική αναδημιουργία του Θεού. Η γέννησή του και η αναδημιουργία σας είναι εξίσου του Θεού με τον άλλον. Δεν μπορείς να έχεις το ένα χωρίς το άλλο. Η ενσάρκωση δεν είναι απλώς στεγνή θεολογία, είναι τα καλά νέα ότι ο Θεός ήρθε σε εμάς. Δεν μπορείς να έχεις το ένα χωρίς το άλλο. Η ενσάρκωση δεν είναι απλώς στεγνή θεολογία, είναι τα καλά νέα ότι ο Θεός ήρθε σε εμάς. Δεν μπορείς να έχεις το ένα χωρίς το άλλο. Η ενσάρκωση δεν είναι απλώς στεγνή θεολογία, είναι τα καλά νέα ότι ο Θεός ήρθε σε εμάς.

Τώρα μερικά πρακτικά μαθήματα σχετικά με το τι σημαίνει ο Θεός που έρχεται στη σάρκα.

God who put into this universe at least one trillion galaxies, one of which is the Milky Way, our galaxy. There are over one billion stars and around one of those little stars, there is a solar system with nine planets and on one of those nine planets, there are over five billion people and every human is just one of them. We are sinners who can boldly approach God Almighty. That's the effect of justification.

Lastly you can stand before God on Judgment Day without fear. The scariest words that some people may hear are "And as it is appointed for men to die once, but after this the judgment." (Hebrews 9:27) Those who are obedient and therefore justified have comfort in the following: "the life was manifested, and we have seen, and bear witness, and declare to you that eternal life which was with the Father and was manifested to us." (1 John 1:2) "Who is he who condemns? It is Christ who died, and furthermore is also risen, who is even at the right hand of God, who also makes intercession for us" (Romans 8:34) and "Therefore He is also able to save to the uttermost those who come to God through Him, since He always lives to make intercession for them." (Hebrews 7:25) One of these days we will stand before the throne of God. Will we be ready? Will we be JUSTIFIED?

1 John 2:1, "My little children, I write this to you so that you will not sin. But if anybody does sin, we have one who speaks to the Father in our defense..." Romans 8:34, "Who is he that condemns? Christ Jesus, who died ... more than that, who was raised to life ... is at the right hand of God and is also interceding for us." Hebrews 7:25, "he is able to save completely (listen to that) those who come to God through him, because he always lives to intercede for them."

Revelation 3:5 says, he who overcomes will be dressed in white, for they're worthy. One of these days we will stand before the throne of God. I hope we will be given a white robe. Not because we are clean, but because we have totally and faithfully trusted in the one who would make us clean and allow us to stand before the Almighty God. What else could we ask for? What could possibly be better in this universe?

Steve Flatt, Amazing Grace Amazing Grace lesson #1067

Propitiation

In the study on Atonement we find that Sin creates a debt between a human, the sinner, and the Almighty God who is sinless. The debt must be paid. The sinner has nothing to offer as payment. Sin doesn't just create a debt between humanity and Deity; it also elicits the wrath of God. God is Holy and Righteous, therefore, sin is absolutely foreign to His nature. He detests sin and when sin comes near to God, it is something that angers him. Look at Adam. He sinned by doing what he desired rather than what God commanded. Consequently, Adam was driven out from the presence of

1. Εάν αποδεχτώ την ενσάρκωση, θα επηρεάσει τον τρόπο που βλέπω τη Θεότητα. Αν πιστεύω ότι ο Ιησούς ήταν ο Θεός που ερχόταν κατά σάρκα, επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο βλέπω τον Θεό. Θυμηθείτε ότι όλοι θέλουμε να γνωρίσουμε τον Θεό. Έχουμε γεννηθεί με αυτή την επιθυμία. Τώρα ο Τζον είπε ότι μπορείς να γνωρίσεις τον Θεό. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να κοιτάξετε τον Ιησού. Δεν χρειάζεται να συνεχίσετε να κοιτάτε τα τρεμόπαιγμα του φωτός. Δεν χρειάζεται απλώς να κοιτάξεις ψηλά στα αστέρια και να πεις, πρέπει να υπάρχει Θεός. Μπορώ να δω τον Θεό.

Στο Κεφάλαιο 12 του Ιωάννη, εδάφια 44 και 45, ο Ιησούς είπε, «όταν με κοιτάς, κοιτάς αυτόν που με έστειλε». Στον Ιωάννη, Κεφάλαιο 8, ο Ιησούς είπε: «Εάν με γνωρίζετε, γνωρίζετε τον Πατέρα». Στον Ιωάννη, Κεφάλαιο 14, εδάφιο 6, είπε, «Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και το φως», και στον Ιωάννη 7 λέει, «αν με γνωρίζατε πραγματικά, θα γνωρίζατε τον Πατέρα». Δεν χρειάζεται να αναρωτιέστε για τον Θεό. Μπορείτε να δείτε τον Θεό στη ζωή του Ιησού. Ο Θεός είπε ότι δεν θα λάβετε ποτέ μια αποκάλυψή μου που θα είναι παράλληλη με αυτό που θα σας δείξω στον Ιησού από τη Ναζαρέτ. Αλλάζει τον τρόπο που βλέπετε τη Θεότητα όταν πιστεύετε στην ενσάρκωση.

2. Η ενσάρκωση διαμορφώνει τον τρόπο που βλέπω την ταπεινοφροσύνη. Με ελάχιστες πολύτιμες εξαιρέσεις, οι περισσότεροι από εμάς χρειάζεται να είμαστε ταπεινωμένοι και ταπεινωμένοι με κανονικότητα. Αγωνιζόμαστε με την υπερηφάνεια και λίγα πράγματα μας βοηθούν να καταπολεμήσουμε την υπερηφάνεια μας καλύτερα από το να εστιάζουμε στην ενσάρκωση. Σκέψου το. Πώς ήρθε στον κόσμο ο Βασιλιάς του Σύμπαντος;

Η ιστορία μας έχει καταγράψει ότι μια φορά ο Μέγας Αλέξανδρος κατέκτησε μια πόλη και μπήκε σε αυτήν την πόλη με αυτόν τον τρόπο. Ένας άντρας που ηγείται της παρέλασης πετούσε λουλούδια, ακολουθούμενος από 200 ζωγραφισμένους ελέφαντες με συγγραφείς, μετά από 200 ζωγραφισμένες καμήλες, μετά 200 ιππείς που ιππεύουν προς τα πίσω, αντιμετωπίζουν ένα χρυσό άρμα που το έσερναν 40 μαύροι επιβήτορες και μετά τους 40 μαύρους επιβήτορες που σχεδίαζαν το άρμα, έφεραν 200 εξημερωμένα λιοντάρια πάνω στο πίσω μέρος. Στη μέση αυτού του χρυσού άρματος υπήρχε ένας θρόνος από ελεφαντόδοντο και στην κορυφή ήταν ο Μέγας Αλέξανδρος. Αυτό ονομάζω είσοδο και υποθέτω ότι αν είσαι ο Βασιλιάς του Κόσμου, έτσι μπαίνεις.

Πώς όμως μπήκε ο Βασιλιάς του Σύμπαντος; Γεννήθηκε από εκείνη την παρθένα, έφηβη αγρότισσα, σε μια μικρή πόλη, σε έναν στάβλο, που τον μετέφερε αυτός που θα ήταν ο επίγειος πατέρας του σε μια τροφή

God and from Eden, the place where God originally placed him. By inspiration Paul tells us "all have sinned and fall short of the glory of God" (Romans 3:23), "the wages of sin is death, but the gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord" (Romans 6:23) and "the wrath of God is revealed from heaven against all ungodliness and unrighteousness of men, who suppress the truth in unrighteousness." (Romans 1:18) A little bit later Paul states "because of your stubbornness and your unrepentant heart, you are storing up wrath against yourself for the day of God's wrath, when his righteous judgment will be revealed. God "will give to each person according to what he has done." (Romans 2:5-6) Consequently "because of these things the wrath of God comes upon the sons of disobedience." (Ephesians 5:6; also reiterated in Colossians 3:6)

What are some of the things God classifies as sin or disobedience? "But fornication and all uncleanness or covetousness, let it not even be named among you, as is fitting for saints; neither filthiness, nor foolish talking, nor coarse jesting, which are not fitting, but rather giving of thanks. For this you know, that no fornicator, unclean person, nor covetous man, who is an idolater, has any inheritance in the kingdom of Christ and God." (Ephesians 5:3-5) "But now you yourselves are to put off all these: anger, wrath, malice, blasphemy, filthy language out of your mouth. Do not lie to one another, since you have put off the old man with his deeds." (Colossians 3:8-9)

The wrath of God is against sin (disobedience). That wrath will occasionally be manifested in our current times as God puts His foot down and draws the line and says I will allow sin to go no further and what it's doing to siege the earth. But more than that, the wrath of God will be revealed most fully when Jesus comes again and there will be the final judgment. The Bible says that those who were faithful to the Lord will go to live with Him and yet at the same time it says that those not faithful will be cast into a place that the Bible calls Gehenna in the original language. Gehenna was a garbage dump outside the walls of Jerusalem that was open and burning almost continuously. In that kind of context you have eternal punishment compared. The Bible uses weeping, wailing and gnashing of teeth over and over again in describing the eternal punishment situation.

Many people detest the notion of our God demonstrating wrath. These people believe there's a God, they believe God is love, they believe God is merciful, and they believe in the redeeming work of Jesus Christ. But frankly, they think the doctrine of the wrath of God is beneath them or they have come to accept the lie that wrath is unworthy of God.

Others think of rage when wrath is mentioned, somebody seeing red and just absolutely going berserk. They say surely God wouldn't do that. Jonathan Edwards in the 17th Century saw God toying with humanity, holding humanity out over an open fire. But these are not biblical depictions of God's wrath. To the contrary, in the Bible it says God's wrath is never out of control, nor is his wrath cruel.

με ράβδους σάλιου και του δόθηκε το κοινό όνομα στα αραμαϊκά του Joshua που αποδίδεται στο Έλληνας Ιησούς, και κανείς δεν πρόσεξε καν τους σοφούς. Είναι ειρωνικό, έτσι δεν είναι; Οι σοφοί δεν μπορούσαν να τον βρουν χωρίς βοήθεια. Ο Παύλος στο εδάφιο Φιλιππησίους 2:6, μιλώντας για τον Ιησού, δήλωσε «ο οποίος όντας στην ίδια τη φύση του ο Θεός δεν θεώρησε την ισότητα με τον Θεό κάτι που έπρεπε να συλληφθεί (να κρατηθεί) αλλά δεν έγινε τίποτα, παίρνοντας τη μορφή δούλου» και προς Φιλιππησίους 2: 5 λέει; «Η στάση σας πρέπει να είναι η ίδια με αυτή του Χριστού Ιησού».

3. Η ενσάρκωση του Θεού έρχεται στη σάρκα αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο βλέπω τη θνητότητα. Συνήθως κοιτάμε τον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού και λέμε, ξέρω ότι μπορώ να έρθω από τον τάφο και ξέρω ότι μπορώ να πάω στον Θεό. Συμφωνώ με όλα αυτά, αλλά αυτό δεν ήταν δυνατό πριν από το θάνατο και την ανάσταση του Ιησού, απέδειξε ότι η θνητότητα μπορεί να εκτείνεται όταν ήρθε σε εμάς. Αυτό μας απέδειξε ότι η θνητότητα και η αθανασία μπορούσαν να εκτείνονται, να διασταυρωθούν, όταν ο Θεός ήρθε με σάρκα.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη, πιο εκπληκτική, πιο εκπληκτική έννοια από την έννοια της ενσάρκωσης. Είναι η ελπίδα μας, είναι αυτό στο οποίο κολλάμε. Προσαρμογή από το Amazing Grace #1069, Steve Flatt 19-7-1992

Αιτιολόγηση

Χωρίς δική μας αξία ή δύναμη, απλώς μέσω του σταυρού, μας παρέχεται εξιλέωση (εξιλασμός) και συγχώρεση. Μπορείς να το πιστέψεις? ΜΑΣ ΔΙΝΕΤΑΙ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΚΑΙΩΘΟΥΜΕ!

- Τι σημαίνει να δικαιώνεσαι; Υπάρχουν διάφορες έννοιες στο λεξικό, αλλά βασικά σημαίνει, «μόνο στέκομαι». Αναφέρεται στη δικαιοσύνη. Θα έβγαινες αθώος, απαλλαγμένος από καταδίκη και αθώος. Αυτή είναι η έννοια της δικαιολόγησης.
- Η συγχώρεση διαγράφει τα χρέη μας --- εξιλέωση. Η συγχώρεση ακυρώνει την ευθύνη μας για τιμωρία --- εξιλέωση. Αλλά η δικαίωση μας δίνει μια σχέση χωρίς ενοχές, μια σωστή στάση ενώπιον του Παντοδύναμου Θεού. Αυτό είναι ακόμα πιο απίστευτο.
- Πώς προκύπτει αυτό και τι σημαίνει στο πλαίσιο μας; Η απάντηση στις παρακάτω ερωτήσεις μπορεί να βοηθήσει.

Ποια είναι η πηγή της δικαίωσής μας; Αν κάποιος σταθεί ενώπιον του Θεού, ποια είναι η πηγή της δικαίωσής του; Είναι η ίδια πηγή με την εξιλέωση και την εξιλέωση τους. Είναι η χάρη του Θεού όπως αναφέρεται στους Ρωμαίους. «Όλοι αμάρτησαν και στερούνται τη δόξα του Θεού, δικαιωμένοι δωρεάν από τη χάρη Του μέσω της λύτρωσης που είναι εν Χριστώ Ιησού». (Ρωμαίους 3:23-24) Παρεμπιπτόντως, η ελληνική λέξη για τη χάρη είναι χάρις

When God comes His wrath can be characterized as:

1. **Judicial.** It is the wrath of the all-perfect judge administering perfect judgment. "But in accordance with your hardness and your impenitent heart you are treasuring up for yourself wrath in the day of wrath and revelation of the righteous judgment of God." (Romans 2:5) You see that God's judgment and His wrath are going to be righteous. God's wrath will be no more raging, or no more cruel, than a prudent, honest judge pronouncing sentence against someone who deserves that sentence. It's not out of control. It's judicial.
2. **Chosen.** "Let no one deceive you with empty words, for because of these things the wrath of God comes upon the sons of disobedience." (Ephesians 5:6) God's wrath comes to the disobedient. They chose their desires rather than obedience "the works of the flesh are evident, which are: adultery, fornication, uncleanness, lewdness, idolatry, sorcery, hatred, contentions, jealousies, outbursts of wrath, selfish ambitions, dissensions, heresies, envy, murders, drunkenness, revelries, and the like; of which I tell you beforehand, just as I also told you in time past, that those who practice such things will not inherit the kingdom of God." (Galatians 5:19-21) Colossians 3:5-8 adds the following to the above list: passion, evil desire, covetousness, anger, malice, blasphemy and filthy language out of your mouth. So, when someone chooses to do these things they choose disobedience, sin.

God made us human. We are frail, we are vulnerable, and everyone of us matures to the point that when we distinguish right from wrong, we generally will choose to sin. In fact, Romans 3:23 says, "all have sinned and fallen short of God's glory." So, can one really be responsible for choices that, in their weakness, God knows they are going to make. How could He really send them to Hell (Gehenna) for their sin when all of us sin? What kind of choice is that? That's where our word propitiation comes in.

God does not want to see a single one of us suffer from His wrath and knowing that He still made us all vulnerable giving us the ability to choose. We have a choice for "Whoever believes in the Son (Jesus) has eternal life, but whoever rejects the Son will not see life, for God's wrath remains on him." (John 3:36) "But God demonstrates His own love toward us, in that while we were still sinners, Christ died for us. Much more then, having now been justified by His blood, we shall be saved from wrath through Him." (Romans 5:8-9) You see the Bible makes it clear. When one chooses to believe in Jesus, obeys the gospel, comes up from the waters of baptism as a Christian and continues to obey the teachings of Christ, they are saved from God's wrath. But how does Jesus make the difference? Where does Christ come in? He propitiates for us.

που σημαίνει δώρο. Δικαιώνομαι με ένα δώρο. Αυτό είναι χάρη. Ποιο δώρο και από πού προήλθε αυτό το δώρο; Είναι το δώρο του Ιησού. "Αλλά ο Θεός δείχνει τη δική Του αγάπη προς εμάς, με το ότι, ενώ ήμασταν ακόμη αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για μας. Πολύ περισσότερο λοιπόν, αφού τώρα δικαιωθήκαμε από το αίμα Του, θα σωθούμε από την οργή μέσω Αυτού." (Ρωμαίους 5:8-9)

Ποιανού αίμα; Το αίμα του Ιησού στο σταυρό. Εφόσον δικαιωθήκαμε με το αίμα του, πόσο μάλλον θα σωθούμε από την οργή του Θεού μέσω αυτού! Σωθήκαμε από την οργή, αυτό είναι εξιλέωση. Τώρα δικαιωνόμαστε από το ίδιο δώρο, το αίμα του Ιησού Χριστού. Δικαιωνόμαστε από την ίδια πηγή που μας συγχωρεί. Αυτή ακριβώς η ίδια πηγή μας δίνει τη σωστή στάση ενώπιον του Θεού. Μην το ξεχνάτε ποτέ αυτό.

Αφού γίναμε Χριστιανοί για λίγο, μερικοί μπορεί να σκεφτούν όλη την καλή ζωή που έζησαν, τους ανθρώπους που βοήθησαν, τις ακολουθίες, τις προσευχές που προσφέρθηκαν και αν δεν προσέξουν, ξεχνούν την αληθινή πηγή της δικαίωσής τους. Δεν είναι τα έργα τους, δεν είναι οι ακολουθίες που έχουν παρακολουθήσει, ούτε καν οι προσευχές που έχουν κάνει. Δεν υπάρχει περίπτωση να δικαιωθούν. Είναι το αίμα του Ιησού Χριστού που τους κάνει δίκαιους. Γίνεται σαφές στο προς Ρωμαίους 3 «Επειδή προηγουμένως έχουμε κατηγορήσει και τους Ιουδαίους και τους Έλληνες ότι είναι όλοι υπό αμαρτία. Όπως είναι γραμμένο: «Δεν υπάρχει δίκαιος, ούτε ένας»» (εδ. 9-10) και «Γι' αυτό με τις πράξεις του νόμου καμία σάρκα δεν θα δικαιωθεί μπροστά Του, γιατί με το νόμο είναι η γνώση της αμαρτίας» (εδ. 20). Βλέπετε ότι η πηγή της δικαίωσης είναι το αίμα του Ιησού Χριστού,

Τι σημαίνει δικαιολογία: «Επομένως συμπεραίνουμε ότι ο άνθρωπος δικαιώνεται με την πίστη εκτός από τις πράξεις του νόμου». (Ρωμαίους 3:28) Δεν είναι αυτό που κάνει ο άνθρωπος. Είναι αυτό που έκανε ο Χριστός! «Ο άνθρωπος δεν δικαιώνεται από τα έργα του νόμου, αλλά με την πίστη στον Ιησού Χριστό, κι εμείς πιστέψαμε στον Χριστό Ιησού, για να δικαιωθούμε με την πίστη στον Χριστό και όχι από τα έργα του νόμου· γιατί με τα έργα του νόμου καμία σάρκα δεν θα δικαιωθεί». (Γαλάτες 2:16)

Υπάρχει η πηγή εκεί έξω. Πώς αξιοποιούμε αυτήν την πηγή; Ποιο είναι το μέσο; «Διότι υποστηρίζουμε ότι ένας άνθρωπος δικαιώνεται» (ποιες είναι οι επόμενες δύο λέξεις) «με πίστη, εκτός από την τήρηση του νόμου». (Ρωμαίους 3:28) «Γνωρίζοντας ότι ο άνθρωπος δεν δικαιώνεται με την τήρηση του νόμου, αλλά με την πίστη στον Ιησού Χριστό.» (Γαλάτες 2:16) «Διότι με τη χάρη σώζεστε μέσω της πίστεως.» (Εφεσίους 2:8) Ποιο είναι το μέσο για τη δικαίωσή μας; Ποιος είναι ο σύνδεσμος από εμάς σε αυτήν την πηγή; Είναι η πίστη, αλλά τι είναι η πίστη;

Ο ορισμός του Θεού για την πίστη είναι καταγεγραμμένος στη Βίβλο. «Τώρα η πίστη είναι η ουσία των ελπιζόμενων, η απόδειξη των πραγμάτων που δεν φαίνονται» (Εβραίους 11:1). Είναι να είμαστε σίγουροι για αυτό που ελπίζουμε,

The word propitiation means deflect wrath or let it bounce off. In another form the word was used to define a shield that a warrior would take into battle. What would you do with a shield? When the enemy would rare back the bowstring and let an arrow fly, the shield would go up to deflect it to keep you from harm. When a sword would come crashing down the shield would go up so that it would hit the air and it would mar the shield, but you would be saved. Now do you begin to see the relationship with Jesus?

Jesus deflected our wrath. "He is the propitiation for our sins and not for ours only, but also for the sins of the whole world." (1 John 2:2) Isn't that something? He is the shield; he is the deflector of wrath for our sins, for the sins of the whole world. "Being justified freely by His grace through the redemption that is in Christ Jesus, whom God set forth as a propitiation by His blood, through faith, to demonstrate His righteousness, because in His forbearance God had passed over the sins that were previously committed" (Romans 3:24). "Herein is love, not that we loved God but that he loved us and sent his son to be the propitiation (atoning sacrifice in the NIV) for our sins." 1 John 4:10) Isn't that great? Jesus not only paid my debt to God, [atoned the debt caused by my sin], He shields [propitiates] the wrath God is aiming at us caused by our sin.

Now let's piece it all together. When Jesus was dying as he hung on the cross He said, "Eloi, Eloi, lama sabachthani? My God, my God why have you forsaken me?" At that moment for the only time in eternity, God the Father had forsaken the Son. He had turned his back on him. Jesus, who as God and before the world was created, had always had perfect communion with God, could no longer sense his presence. Why not? Because, he was being our propitiation. He was taking the wrath of God in that separation and burying our sin so that when we come to that cross obedient to the gospel by dying to sin, being buried with him in baptism to rise a new creature and claim his righteousness, would be freed from sin. "Therefore, if anyone is in Christ, he is a new creation; old things have passed away; behold, all things have become new. Now all things are of God, who has reconciled us to Himself through Jesus Christ." (2 Corinthians 5:17-18)

How can this be? By propitiation. "For God made him who had no sin to be sin for our sakes, so that in Him we might become the righteousness of God." (2 Corinthians 5:21) The one who had no sin became sin and in doing so deflected God's wrath away so that we could live.

What does all this mean to me?

1. I am a sinner.
2. The wages of sin is death.
3. I have nothing to remove my sin.
4. Unless something can be done, I will perish.
5. Jesus was God and in Him everything was made.
6. Jesus became flesh and lived among mankind.
7. Jesus was without sin.

σίγουρο για αυτό που δεν μπορούμε να δούμε. Η πίστη είναι μια απόλυτη εμπιστοσύνη που αλλάζει τη ζωή σε αυτό που δεν μπορεί να φανεί φυσικά. Για παράδειγμα, δεν μπορούμε να δούμε τον Θεό, αλλά βλέπουμε τα στοιχεία του έργου του. Στο αδύναμο και πεπερασμένο ανθρώπινο μυαλό μας δεν μπορούμε να δούμε τον Θεό. αλλά ξέρουμε ότι υπάρχει Θεός. Γιατί; Λόγω των στοιχείων που γύρω μας μας έπεισαν χωρίς καμία αμφιβολία για αυτό που δεν μπορούμε να δούμε και αυτό είναι η ύπαρξη του Θεού. Αυτό είναι πίστη. Δεν είδαμε τον Ιησού όταν ήταν εδώ στη γη. Δεν Τον έχουμε δει σε κανένα όραμα, αλλά είμαστε απολύτως βέβαιοι ότι έζησε. Ότι έκανε τα θαύματα που καταγράφονται στα Ευαγγέλια, ότι εκπλήρωσε την προφητεία, ότι πέθανε σε αυτόν τον σταυρό και ότι αναστήθηκε από τον τάφο. Δεν είδαμε ποτέ κάτι τέτοιο με τα μάτια μας, αλλά το ξέρουμε και αυτό είναι η πίστη. Αυτό που μας λέει η Βίβλος για τη δικαιολόγηση είναι ότι η πίστη είναι ο συνδετικός μας σύνδεσμος. Η πίστη είναι εκείνο το μικροσκοπικό κομμάτι που ελέγχουμε και που καθορίζει αν θα αξιοποιήσουμε ή όχι αυτή τη μεγάλη πηγή ενέργειας που όχι μόνο θα μας συγχωρούσε, αλλά θα μας δικαίωνε.

Ας δούμε την απεικόνιση του ηλεκτρικού φωτός. Ανοίγοντας τον διακόπτη τοίχου, ανάβει το φως στο δωμάτιο, διώχνοντας το σκοτάδι. Ποια είναι η πηγή ενέργειας για το φως; Είναι μια γεννήτρια κάπου χιλιόμετρα μακριά. Κάποιο εργοστάσιο δυναμό που παράγει ηλεκτρική ενέργεια, αλλά στη διάθεσή μας είναι ένας διακόπτης. Εάν είναι ενεργοποιημένο, παράγεται φως. Εάν δεν καταβληθεί προσπάθεια να το ενεργοποιήσετε, δεν παράγεται φως. Ανεξάρτητα από την πηγή τροφοδοσίας, ανεξάρτητα από το πόσο ισχυρή είναι η ισχύς, εκτός και αν επιλέξουμε να συνδεθούμε στο ρεύμα ανοίγοντας τον διακόπτη, δεν επωφελούμαστε από το φως. Η πίστη είναι ο σύνδεσμος μας που μας επιτρέπει να δικαιωθούμε, αλλά πρέπει να την ενεργοποιήσουμε.

Η πίστη είναι μια εμπιστοσύνη που αλλάζει τη ζωή. Έχει την αντίληψή του όταν ακούς για τον Ιησού Χριστό, ποιος είναι και τι έχει κάνει. Η Βίβλος λέει ότι η πίστη έρχεται με την ακρόαση και η ακοή από το λόγο του Θεού. Τότε αρχίζει η σύλληψη. Τότε αυτή η πεποίθηση μεγαλώνει μέχρι να μας οδηγήσει στη μετάνοια. Αυτό αλλάζει τον τρόπο ζωής μας. Η πίστη, η πραγματική πίστη, μας οδηγεί στη στροφή. Δεν θα μας αφήσει να μείνουμε εδώ που είμαστε. Αυτή η μετάνοια θα μας οδηγήσει σε μια νέα γέννηση. Στο εδάφιο Εφεσίους 1:13, λέει ο Παύλος, πίστευες αφού ακούσατε τον λόγο της αλήθειας. Ο Πέτρος είπε στις Πράξεις 2:38 στο πλήθος που τον άκουγε: «Μετανοήστε». Ο Παύλος είπε στις Πράξεις 20:21, στους Χριστιανούς στην Έφεσο, μη θυμάστε ότι σας κήρυξα το μήνυμα της μετάνοιας. Η γνήσια μετάνοια έχει ως αποτέλεσμα την αλλαγή, τον θάνατο της παλιάς ζωής. Ωστόσο, αυτή η εμπιστοσύνη οδηγεί στην υπακοή. Θάβουμε τον νεκρό παλιό εαυτό με μια αναγέννηση,

«Γι' αυτό, αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι νέο δημιουργημα· τα παλιά παρήλθαν· ιδού, όλα έγιναν νέα». (2 Κορινθίους 5:17) Η πίστη αλλάζει τη ζωή, μια εμπιστοσύνη που αλλάζει τη ζωή. Απλώς η αναγνώριση ότι ο Θεός

8. Jesus' purpose in coming to earth was to become an atoning sacrifice and a propitiation for our sins.
9. Jesus accomplished his mission when He willingly gave himself to be crucified.
10. Through Him and in Him; that is, in Christ, I can be free of sin and God's wrath.
11. I must be obedient to his Gospel and live according to his teaching.

Amazing Grace lesson # 1066 Steve Flatt 7-21-

1992

Reconciliation

Growing up did your parents ever give you a left shoe as a present and tell you by the way if you're good, next year we'll go ahead and give you the right shoe to go with it? No, you've never experienced that. The reason you've never experienced this is because generally one shoe without the other is worthless; they belong together don't they?

Reconciliation is bringing two things together that are separated. Two things that belong together are not supposed to be apart. Those things are reconciled when they're brought back together. Left and right shoes aren't the only things that belong together.

Man and God belong together also. David once said, as a deer pants for water, so my soul longs for thee oh God. (Psalm 42:1) Solomon his son said God you have made us with eternity in our hearts. Man is made for fellowship with God. There has never been a time in the history nor never will be a time when there will be more atheists in this world than there will be God fearers and God believers. Not that everybody will believe in God the way they should but God has made us so that we realize there is this infinite need for fellowship with him.

But sin has become a barrier to that fellowship. Romans 3:23 states "all have sinned and fallen short of God's glory." Romans 6:23, records "the wages of sin is death." Remember that word, death? It just means separation. It's a terrible separation. But God solved all of these problems created by our sin in one fell swoop. Ironically he solved them on an instrument of capital punishment, a Roman cross. God made it possible for us to be holy but our sin destroys that holiness leaving us with the following consequences:

1. Our separation leaves us indebted to God. God solved that at the cross by atoning for our sins. He paid a debt for us that we are unable to pay for ourselves. The concept of atonement is wrapped up in 2 Corinthians 5:21, "God made him who had no sin to be sin" for our sakes.

2. Our sin evokes God's punishment and wrath. God says, I'll take care of that! At the cross I'm going to give you propitiation. That big word just means to turn away wrath, to deflect it. The Bible says, 1 John 2:2 that Jesus Christ is

υπάρχει δεν παράγει πίστη πολύ λιγότερο έργα και το Ιάκωβος 2:26 δηλώνει ότι η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή. Δεν είναι ότι η πίστη είναι έργα, αλλά η γνήσια πίστη θα παράγει έργα. Αυτή η απόλυτη εμπιστοσύνη που αλλάζει τη ζωή μας συνδέει με την παντοδύναμη πηγή δικαίωσης.

Τι γίνεται με τα αποτελέσματα της αιτιολόγησης; Είμαστε Χριστιανοί, έχοντας συγχωρεθεί, δικαιωθούμε και στεκόμαστε σε μια δίκαιη σχέση ενώπιον του Θεού. Τι γίνεται με τα αποτελέσματα αυτής της δίκαιης θέσης; Πρώτον, κάθε ανθρώπινη υπόσταση έχει πραγματικά καταργηθεί. φυλή, εθνικότητα, φύλο, οικονομική αξία και θέση μεταξύ των ανθρώπων. «Γιατί είστε όλοι γιοι του Θεού μέσω της πίστης στον Χριστό Ιησού. Γιατί όσοι από εσάς βαπτιστήκατε στον Χριστό έχετε ντυθεί τον Χριστό. Δεν υπάρχει ούτε Ιουδαίος ούτε Έλληνας, δεν υπάρχει ούτε δούλος ούτε ελεύθερος, ούτε αρσενικό ούτε θηλυκό. γιατί είστε όλοι ένα στον Χριστό Ιησού· αν είστε του Χριστού, τότε είστε σπέρμα του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση». (Γαλάτες 3:26-29) Εάν έχετε δικαιωθεί ενώπιον του Θεού, μην ανησυχείτε μήπως δικαιωθείτε στα μάτια του ανθρώπου ή τι σκέφτεται ο άνθρωπος. Απλώς να ανησυχείτε για το τι σκέφτεται ο Θεός.

Δεύτερον, μπορείτε να προσεγγίσετε τον Παντοδύναμο Θεό ελεύθερα και με τόλμη και τώρα! Η προσευχή στον Παντοδύναμο Θεό είναι προνόμιο. Είναι ένα προνόμιο που αποδέχεστε όταν δικαιώνεστε από το αίμα του Ιησού μέσω της πίστης. «Ας προσέλθουμε λοιπόν με τόλμη στον θρόνο της χάριτος, για να λάβουμε έλεος και να βρούμε χάρη για να βοηθήσουμε σε ώρα ανάγκης». (Εβραίους 4:16) Αν ήταν απλώς έλεος, θα στριμώχναμε στην παρουσία του Θεού, αλλά δικαιωθήκαμε. Τώρα, λέει ο Θεός, μπορείτε να πλησιάσετε τον θρόνο της χάριτος με σιγουριά. Μιλάμε για τον Παντοδύναμο Θεό που έβαλαν σε αυτό το σύμπαν τουλάχιστον ένα τρισεκατομμύριο γαλαξίες, ένας από τους οποίους είναι ο Γαλαξίας, ο γαλαξίας μας. Υπάρχουν πάνω από ένα δισεκατομμύριο αστέρια και γύρω από ένα από αυτά τα μικρά αστέρια, υπάρχει ένα ηλιακό σύστημα με εννέα πλανήτες και σε έναν από αυτούς τους εννέα πλανήτες, υπάρχουν πάνω από πέντε δισεκατομμύρια άνθρωποι και κάθε άνθρωπος είναι μόνο ένας από αυτούς. Είμαστε αμαρτωλοί που μπορούμε με τόλμη να πλησιάσουμε τον Παντοδύναμο Θεό. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της δικαιολόγησης.

Τέλος, μπορείτε να σταθείτε ενώπιον του Θεού την Ημέρα της Κρίσης χωρίς φόβο. Τα πιο τρομακτικά λόγια που μπορεί να ακούσουν μερικοί άνθρωποι είναι «Και όπως είναι ορισμένο για τους ανθρώπους να πεθάνουν μια φορά, αλλά μετά από αυτό η κρίση». (Εβραίους 9:27) Όσοι είναι υπάκουοι και επομένως δικαιωμένοι έχουν παρηγοριά στα εξής: «η ζωή φάνηκε, και είδαμε, και δίνουμε μαρτυρία, και σας ανακοινώνουμε εκείνη την αιώνια ζωή που ήταν με τον Πατέρα και φάνηκε σε μας." (1 Ιωάννη 1:2) «Ποιος είναι εκείνος που καταδικάζει; Είναι ο Χριστός που πέθανε και, επιπλέον, αναστήθηκε, που είναι στα δεξιά του Θεού, ο οποίος επίσης μεσολαβεί για μας» (Ρωμαίους 8:34) και «Επομένως, μπορεί επίσης να σώσει στο έπακρο εκείνους

the propitiation (atoning sacrifice) for our sin, and not for ours only but also for the sins of the whole world.

3. Our sin leaves us unworthy to approach God. God says I'll take care of that! "Much more then, having now been justified by His blood, we shall be saved from wrath through Him." (Romans 5:9) Do you realize all those things occurred at the cross? Did you ever stop to think about that? The huge debt that you cannot pay is taken care of. The wrath that's coming our way from God because of our sins will be deflected by God's shield. The fact that we would have to cower as a slave, as an insect, in the presence of God has been removed. God says, I'm going to justify you, allow you proper standing in my presence. Did you realize that all of that was taken care of at the cross?

You need to understand the importance of the cross. Paul said in Galatians 6:14, "Far be it for me to glory in anything save in the cross of my Lord Jesus Christ." Paul did not glory in his past, in his writings or in his good works. He did not even glory in the other parts of Jesus' life. He did not glory in the virgin birth. He believed it, but he didn't glory in it. He didn't glory in the teachings. He didn't glory in the miracles. He didn't even say he gloried in the resurrection. He said the reason I gloried is because of the cross, because of all that was done right there.

4. Our sin destroyed our relationship with God. At the cross, God made it possible for man to reconciled himself to God through trust and obedience. He put two things back together that were separated that never should have been apart. "by Him to reconcile all things to Himself, by Him, whether things on earth or things in heaven, having made peace through the blood of His cross." (Colossians 1:20) "For if when we were enemies we were reconciled to God through the death of His Son, much more, having been reconciled, we shall be saved by His life. Not only that, but we also rejoice in God through our Lord Jesus Christ, through whom we have now received the reconciliation." (Romans 5:10, 11)

In writing to the Christians in Corinth Paul said "Now all things are of God, who has reconciled us to Himself through Jesus Christ, and has given us the ministry of reconciliation." (2 Corinthians 5:18) There are two very, very important applications of this reconciliation!

1. God is the reconciler and we are the reconcile. God did all the work. He reconciled us to him even though he never moved. He's not the one who sinned. He didn't get mad. He has been where he's always been. We're the ones who've wandered off. But he reconciled all things to himself by the cross of Jesus Christ. We sinned. We went away. We hardened our hearts. We made our excuses. We became callous. God is doing the calling and searching. He found us in our pitiful condition pleading with us to come home. But we must recognize him and hear his call. "And being found in appearance as a man, He humbled Himself and became obedient to the point of death, even the death of the cross."

που έρχονται στον Θεό μέσω Αυτού, αφού πάντα ζει για να μεσολαβεί γι' αυτούς». (Εβραίους 7: 25) Μια από αυτές τις μέρες θα σταθούμε μπροστά στον θρόνο του Θεού. Θα είμαστε έτοιμοι; Θα ΔΙΚΑΙΩΘΟΥΜΕ;

1 Ιωάννη 2:1, "Παιδιά μου, σας το γράφω αυτό για να μη αμαρτήσετε. Αλλά αν κάποιος αμαρτήσει, έχουμε έναν που μιλά στον Πατέρα για την υπεράσπισή μας..." Ρωμαίους 8:34, "Ποιος είναι Αυτός που καταδικάζει; Ο Χριστός Ιησούς, που πέθανε ...περισσότερο από αυτό, που αναστήθηκε... είναι στα δεξιά του Θεού και μεσολαβεί επίσης για εμάς». Εβραίους 7:25, «είναι ικανός να σώσει πλήρως (ακούστε το) εκείνους που έρχονται στον Θεό μέσω αυτού, επειδή πάντα ζει για να μεσολαβεί γι' αυτούς».

Το εδάφιο Αποκάλυψη 3:5 λέει, αυτός που νικαίει θα ντυθεί στα λευκά, γιατί είναι άξιοι. Μια από αυτές τις μέρες θα σταθούμε μπροστά στον θρόνο του Θεού. Ελπίζω να μας δώσουν μια λευκή ρόμπα. Όχι επειδή είμαστε καθαροί, αλλά επειδή εμπιστευτήκαμε απόλυτα και πιστά σε αυτόν που θα μας έκανε καθαρούς και θα μας επέτρεπε να σταθούμε μπροστά στον Παντοδύναμο Θεό. Τι άλλο θα μπορούσαμε να ζητήσουμε; Τι θα μπορούσε να είναι καλύτερο σε αυτό το σύμπαν; Steve Flatt, Amazing Grace Amazing Grace μάθημα #1067

Εξευμένιση

Στη μελέτη για την Εξιλέωση βρίσκουμε ότι η αμαρτία δημιουργεί ένα χρέος μεταξύ ενός ανθρώπου, του αμαρτωλού και του Παντοδύναμου Θεού που είναι αναμάρτητος. Το χρέος πρέπει να πληρωθεί. Ο αμαρτωλός δεν έχει τίποτα να προσφέρει ως πληρωμή. Η αμαρτία δεν δημιουργεί απλώς ένα χρέος μεταξύ της ανθρωπότητας και της Θεότητας. προκαλεί επίσης την οργή του Θεού. Ο Θεός είναι Άγιος και Δίκαιος, επομένως, η αμαρτία είναι απολύτως ξένη προς τη φύση Του. Απεχθάνεται την αμαρτία και όταν η αμαρτία πλησιάζει τον Θεό, είναι κάτι που τον θυμώνει. Κοιτάξτε τον Αδάμ. Αμάρτησε κάνοντας αυτό που επιθυμούσε και όχι αυτό που πρόσταζε ο Θεός. Κατά συνέπεια, ο Αδάμ εκδιώχθηκε από την παρουσία του Θεού και από την Εδέμ, το μέρος όπου ο Θεός τον τοποθέτησε αρχικά. Με έμπνευση ο Παύλος μας λέει «όλοι αμάρτησαν και στερούνται τη δόξα του Θεού» (Ρωμαίους 3:23), «ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, αλλά το δώρο του Θεού είναι η αιώνια ζωή εν Χριστώ Ιησού στον Κύριό μας» (Ρωμαίους 6:23) και «η οργή του Θεού αποκαλύπτεται από τον ουρανό ενάντια σε κάθε ασέβεια και αδικία των ανθρώπων, που καταπνίγουν την αλήθεια στην αδικία». (Ρωμαίους 1:18) Λίγο αργότερα ο Παύλος δηλώνει «εξαιτίας του πείσματος και της αμετανόητης καρδιάς σου, συσσωρεύεις οργή εναντίον σου για την ημέρα της οργής του Θεού, όταν θα αποκαλυφθεί η δίκαιη κρίση του. Ο Θεός «θα δώσει στον καθένα σύμφωνα με όσα έχει κάνει». (Ρωμαίους 2:5-6) Κατά συνέπεια, «εξαιτίας αυτών των πραγμάτων έρχεται η οργή του Θεού επάνω στους γιους της

(Philippians 2:8) What could be more reconciling than God putting on flesh, living among us, suffering at our hands? He allowed himself to be fully tempted and fully victimized, that wasn't easy, letting that proud, pompous, self-righteous, know-it-all crowd nail him to a cross in the name of the religion that he had given them. Then while dying on that cross saying, "Father forgive them for they don't know what they're doing."

The point is, God did all the things he had to do in such a way that we would look at that cross and say, oh how much he must love us. Let's don't be guilty of looking at John 3:16 and reciting it so flippantly. "For God so loved the world that he gave his only begotten Son." "For God so loved the world that he gave (and he gave) his only begotten Son." We look at that and I say to myself, my how he must want me back. How the Father must want me to live in Heaven. And if you've never looked at it that way before, if you've never thought of the cross in that light, think of it that way and be drawn to that cross. That's why Jesus said, if I be lifted up, I'll draw all men to myself. That's reconciliation, God did it.

2. He's given to us the ministry of reconciliation. God is leading the reconciliation charge. God is the loving Father in Luke 15, who when he sees that boy a long way off he runs to him and embrace him. When a person does that and sees God in the person of the Son, Jesus on the cross, and believes him, turns away from the life currently living and is baptized by the authority of Jesus, their sins are washed away and the Spirit of God go to work changing them. "The love of God has been poured out in our hearts by the Holy Spirit who was given to us." (Romans 5:5) Say to the world, look God came after you, look what he's done for you. God is patiently waiting not wanting that any should perish. Reconciliation is one of the most beautiful words. Amazing Grace, lesson # 1068 Steve Flatt, 1-5-1992

Sanctification

Sanctification means the process or the state of being set apart. Incidentally, it is the same root word for the word "Holy". That's what holy means, it means to be set apart. We often associate it with perfection. We think about holiness as meaning someone is absolutely perfect. Over the years some individuals who have understood that sanctification is tied to holiness have thought, "Oh, I can't be that way." Don't mis-define the word. Generically it means to be set apart.

Now scripturally, it means to be set apart from the secular and the sinful for a sacred purpose. If you go through the Bible and look for that word, sanctify, you'll find in the Old Testament that it was used often for days and places and things. For example, in Genesis 2:3, after God created the heavens and the earth, it says that he "sanctified" the seventh

ανυπακοής». (Εφεσίους 5:6· επαναλαμβάνεται επίσης στο εδάφιο Κολοσσαείς 3:6) 18) Λίγο αργότερα ο Παύλος δηλώνει «εξαιτίας του πείσματος και της αμετανόητης καρδιάς σου, συσσωρεύεις οργή εναντίον σου για την ημέρα της οργής του Θεού, όταν θα αποκαλυφθεί η δίκαιη κρίση του. Ο Θεός «θα δώσει στον καθένα σύμφωνα με όσα έχει κάνει». (Ρωμαίους 2:5-6) Κατά συνέπεια, «εξαιτίας αυτών των πραγμάτων έρχεται η οργή του Θεού επάνω στους γιους της ανυπακοής». (Εφεσίους 5:6· επαναλαμβάνεται επίσης στο εδάφιο Κολοσσαείς 3:6) 18) Λίγο αργότερα ο Παύλος δηλώνει «εξαιτίας του πείσματος και της αμετανόητης καρδιάς σου, συσσωρεύεις οργή εναντίον σου για την ημέρα της οργής του Θεού, όταν θα αποκαλυφθεί η δίκαιη κρίση του. Ο Θεός «θα δώσει στον καθένα σύμφωνα με όσα έχει κάνει». (Ρωμαίους 2:5-6) Κατά συνέπεια, «εξαιτίας αυτών των πραγμάτων έρχεται η οργή του Θεού επάνω στους γιους της ανυπακοής». (Εφεσίους 5:6· επαναλαμβάνεται επίσης στο εδάφιο Κολοσσαείς 3:6)

Ποια είναι μερικά από τα πράγματα που ο Θεός ταξινομεί ως αμαρτία ή ανυπακοή; «Αλλά η πορνεία και κάθε ακαθαρσία ή πλεονεξία, ας μην ονομαστεί μεταξύ σας, όπως αρμόζει στους αγίους· ούτε βρωμιά, ούτε ανόητα λόγια, ούτε χοντροκομμένα αστεία, που δεν αρμόζουν, αλλά μάλλον ευχαριστίες. , ότι κανένας πόρνος, ακάθαρτος, ούτε φιλήσυχος, που είναι ειδωλολάτρης, δεν έχει καμία κληρονομιά στη βασιλεία του Χριστού και του Θεού». (Εφεσίους 5:3-5) «Αλλά τώρα εσείς οι ίδιοι πρέπει να αποβάλετε όλα αυτά: θυμό, οργή, κακία, βλασφημία, βρώμικη γλώσσα από το στόμα σας. με τις πράξεις του». (Κολοσσαείς 3:8-9)

Η οργή του Θεού είναι ενάντια στην αμαρτία (ανυπακοή). Αυτή η οργή θα εκδηλωθεί περιστασιακά στους σημερινούς μας καιρούς, καθώς ο Θεός βάζει το πόδι Του και τραβάει τη γραμμή και λέει ότι θα επιτρέψω στην αμαρτία να μην προχωρήσει περαιτέρω και τι κάνει για να πολιορκήσει τη γη. Αλλά περισσότερο από αυτό, η οργή του Θεού θα αποκαλυφθεί πλήρως όταν ξανάρθει ο Ιησούς και θα υπάρξει η τελική κρίση. Η Βίβλος λέει ότι όσοι ήταν πιστοί στον Κύριο θα πάνε να ζήσουν μαζί Του και όμως την ίδια στιγμή λέει ότι όσοι δεν είναι πιστοί θα πεταχτούν σε ένα μέρος που η Βίβλος ονομάζει Γέεννα στην αρχική γλώσσα. Η Γέεννα ήταν ένας σκουπιδότοπος έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ που ήταν ανοιχτός και έκαιγε σχεδόν συνεχώς. Σε αυτό το πλαίσιο, έχετε αιώνια τιμωρία σε σύγκριση. Η Βίβλος χρησιμοποιεί το κλάμα,

Πολλοί άνθρωποι απεχθάνονται την ιδέα ότι ο Θεός μας εκδηλώνει οργή. Αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός, πιστεύουν ότι ο Θεός είναι αγάπη, πιστεύουν ότι ο Θεός είναι ελεήμων και πιστεύουν στο λυτρωτικό έργο του Ιησού Χριστού. Αλλά ειλικρινά, πιστεύουν ότι το δόγμα της οργής του Θεού είναι από κάτω τους ή έχουν καταλήξει να αποδεχτούν το ψέμα ότι η οργή είναι ανάξια του Θεού.

Άλλοι σκέφτονται την οργή όταν αναφέρεται η οργή, κάποιος που βλέπει κόκκινο και απλώς θυμώνει εντελώς. Λένε ότι σίγουρα ο Θεός δεν θα το έκανε αυτό. Ο Τζόνναθαν

day. He made it holy, he set it apart as the day of rest. I think about Exodus 29:43, referring to the tabernacle or the tent of meeting, God said "And there I will meet with the children of Israel, and the tabernacle shall be sanctified by My glory". But, in time the old law had fulfilled its purpose and Jesus' blood on the cross had purchased for mankind a new covenant. The use of the word "sanctify" or "sanctification" stopped being associated for the most part with days and things and began to be tied to people.

For example, Paul said in talking about drunkards and idolaters and murderers and homosexuals and all kinds of people involved in sinful behavior, "And such were some of you. But you were washed, you were sanctified, but you were justified in the name of the Lord Jesus and by the Spirit of our God." (1 Corinthians 6:11) You see it was the people that were sanctified. Or "Now may the God of peace Himself sanctify you completely; and may your whole spirit, soul, and body be preserved blameless at the coming of our Lord Jesus Christ." (1 Thessalonians 5:23) Now those are just two examples. There are many, many more. God is saying, Christian, I want you to be sanctified, set apart. It's my will that you be holy, that you be set apart, not just a day, not just a tent, I want people to be sanctified. If sanctification means being set apart, set apart from what? Why? For what purpose?

During his ministry and before he left the earth, Jesus prayed for his disciples and all who would come after them. "I do not pray that You should take them out of the world, but that You should keep them from the evil one. They are not of the world, just as I am not of the world. Sanctify them by Your truth. Your word is truth." (John 17:15-17) Now what does that mean? Set them apart. They're in the world. He was not asking God to take them out of the world, but set them apart by the truth. Then Jesus said "As You sent Me into the world, I also have sent them into the world. And for their sakes I sanctify Myself, that they also may be sanctified by the truth" (vs. 18, 19). He's saying for their benefit, I've set myself apart so that they'll be set apart as well. We're not supposed to be of the world; that is, desire worldly things, such as the lust of the flesh, lust of the eye or pride in our lives.

Colossians 3:1-3 captures the message of being set apart from the value system of the world. Look at it. "If then you were raised with Christ, seek those things which are above, where Christ is, sitting at the right hand of God. Set your mind on things above, not on things on the earth. For you died, and your life is hidden with Christ in God."

When the Bible talks about not being of the world, the Greek word for world is *kosmos*. That doesn't mean our planet. That doesn't mean this big old ball of land and water that you and I inhabit. It doesn't even mean the people of the planet. The word *kosmos* means the values, the desires, the

Έντουαρντς τον 17ο αιώνα είδε τον Θεό να παίζει με την ανθρωπότητα, κρατώντας την ανθρωπότητα πάνω από μια ανοιχτή φωτιά. Αλλά αυτές δεν είναι βιβλικές απεικονίσεις της οργής του Θεού. Αντίθετα, στη Βίβλο λέει ότι η οργή του Θεού δεν είναι ποτέ εκτός ελέγχου, ούτε η οργή του είναι σκληρή.

Όταν έρχεται ο Θεός, η οργή Του μπορεί να χαρακτηριστεί ως:

1. Δικαστικός. Είναι η οργή του τέλειου δικαστή που διαχειρίζεται τέλεια κρίση. «Αλλά σύμφωνα με τη σκληρότητά σου και την αμετανόητη καρδιά σου θησαυρίζεις για τον εαυτό σου οργή την ημέρα της οργής και της αποκάλυψης της δίκαιης κρίσης του Θεού». (Ρωμαίους 2:5) Βλέπετε ότι η κρίση του Θεού και η οργή Του θα είναι δίκαιες. Η οργή του Θεού δεν θα είναι πιο μανιασμένη, ούτε πιο σκληρή από έναν συνετό, έντιμο δικαστή που θα καταδικάσει κάποιον που αξίζει αυτή την ποινή. Δεν είναι εκτός ελέγχου. Είναι δικαστικό.
2. Εκλεκτός. «Κανείς να μη σας εξαπατήσει με κενά λόγια, γιατί εξαιτίας αυτών έρχεται η οργή του Θεού πάνω στους γιους της ανυπακοής». (Εφεσίους 5:6) Η οργή του Θεού έρχεται στους ανυπάκουους. Επέλεξαν τις επιθυμίες τους παρά την υπακοή «τα έργα της σάρκας είναι προφανή, τα οποία είναι: μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, αισχροτήτα, ειδωλολατρία, μαγεία, μίσος, φιλονικίες, ζήλιες, εκρήξεις οργής, εγωιστικές φιλοδοξίες, διχόνοιες, αιρέσεις, φθόνος, δολοφονίες, μεθύσια, γλέντια και άλλα παρόμοια· για τα οποία σας λέω εκ των προτέρων, όπως σας είπα και στο παρελθόν, ότι όσοι κάνουν τέτοια πράγματα δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού». (Γαλάτες 5:19-21) Το εδάφιο Κολοσσαείς 3:5-8 προσθέτει τα ακόλουθα στον παραπάνω κατάλογο: πάθος, κακή επιθυμία, πλεονεξία, θυμός, κακία, βλασφημία και βρώμικη γλώσσα από το στόμα σας. Έτσι,

Ο Θεός μας έκανε ανθρώπους. Είμαστε αδύναμοι, είμαστε ευάλωτοι και όλοι μας ωριμάζουμε σε σημείο που όταν διακρίνουμε το σωστό από το λάθος, γενικά θα επιλέξουμε να αμαρτήσουμε. Στην πραγματικότητα, το εδάφιο Ρωμαίους 3:23 λέει, «όλοι αμαρτήσαν και στερήθηκαν τη δόξα του Θεού». Άρα, μπορεί κανείς να είναι πραγματικά υπεύθυνος για επιλογές που, λόγω της αδυναμίας του, ο Θεός ξέρει ότι πρόκειται να κάνουν. Πώς θα μπορούσε πραγματικά να τους στείλει στην Κόλαση (Γέεννα) για την αμαρτία τους όταν όλοι μας αμαρτάνουμε; Τι είδους επιλογή είναι αυτή; Εκεί μπαίνει η λέξη μας εξιλέωση.

Ο Θεός δεν θέλει να δει ούτε έναν από εμάς να υποφέρει από την οργή Του και γνωρίζοντας ότι εξακολουθεί να μας έκανε όλους ευάλωτους δίνοντάς μας τη δυνατότητα να επιλέγουμε. Έχουμε μια επιλογή για το "Όποιος πιστεύει στον Υιό (τον Ιησού) έχει αιώνια ζωή, αλλά όποιος απορρίπτει τον Υιό δεν θα δει ζωή, γιατί η οργή του Θεού παραμένει επάνω του." (Ιωάννης 3:36) «Αλλά ο Θεός δείχνει τη δική Του αγάπη προς εμάς, με το ότι, ενώ

aims, the aspirations, the feelings of all of the people who inhabit this planet. It is the value atmosphere that surrounds and that bombards us right and left and that we breathe in everyday with our eyes and ears. That's the world. Don't ever forget that since man sinned and was driven from the Garden of Eden his value system has been dominated by the Prince of Darkness, by old Satan himself.

According to 1 John 2:16, there are three things that dominate the *kosmos*, the world system. They are a) lust of the flesh, b) lust of the eyes and c) pride of life. That's the message of the world and it's trying to lure you away from God. Sanctification is being set apart from these three things, not being lured into their momentary pleasures. Oh, we are going to have to live in the midst of them and be bombarded by their appeal (seeing them, hearing them, reading about them, but not being fooled by their appeal). Their value system is not going to be our value system which leaves us set apart from the world as our lifestyle is in accordance with God's will and our affections are on the things of God.

How does sanctification occur? A common belief is that we sanctify ourselves by our own grit, determination, perseverance and observance of the law. We make ourselves holy. We make ourselves set apart. Well, the Bible doesn't teach that. The Bible teaches that no man has kept the law perfectly and set himself apart from sin. Scripture teaches that we are sanctified, set apart or holy, by God through the power of the blood of Christ and the Holy Spirit. "He [Jesus] might sanctify the people with His own blood, suffered outside the gate." (Hebrews 13:12) "For both He who sanctifies and those who are being sanctified are all of one, for which reason He is not ashamed to call them brethren." (Hebrews 2:11) The element of holiness is the same thing that has atoned for us, the same thing that has propitiated for us, the same thing that has justified us, and the same thing that reconciles us and it also sanctifies us. It is the blood of Jesus.

The power of sanctification is blood. Equally apparent in scripture is the agent of sanctification, the Holy Spirit. "But we are bound to give thanks to God always for you, brethren beloved by the Lord, because God from the beginning chose you for salvation through sanctification by the Spirit and belief in the truth." (2 Thessalonians 2:13) That verse says that the Holy Spirit is the agent, the sanctifying work of the Spirit. People don't set themselves apart when they come to Christ, it is through the power of the blood and the power of the Holy Spirit. So when does that occur, it occurs when one becomes a Christian.

In 1 Peter 1:2, Peter is talking about God's elect who have been chosen according to the foreknowledge of God the Father, through the sanctifying work of the Spirit, for obedience to Jesus Christ.

ήμασταν ακόμη αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για εμάς. Πολύ περισσότερο λοιπόν, αφού τώρα δικαιωθήκαμε από το αίμα Του, θα σωθούμε από την οργή μέσω Αυτών. " (Ρωμαίους 5:8-9) Βλέπετε ότι η Βίβλος το καθιστά σαφές. Όταν κάποιος επιλέγει να πιστέψει στον Ιησού, υπακούει στο ευαγγέλιο, βγαίνει από τα νερά του βαπτίσματος ως Χριστιανός και συνεχίζει να υπακούει στις διδασκαλίες του Χριστού, σώζεται από την οργή του Θεού. Πώς όμως ο Ιησούς κάνει τη διαφορά; Πού μπαίνει ο Χριστός; Μας εξευμενίζει.

Η λέξη εξιλέωση σημαίνει εκτρέπω την οργή ή αφήστε την να αναπηδήσει. Σε άλλη μορφή η λέξη χρησιμοποιήθηκε για να ορίσει μια ασπίδα που θα έπαιρνε ένας πολεμιστής στη μάχη. Τι θα κάνατε με μια ασπίδα; Όταν ο εχθρός σπάνιζε πίσω το τόξο και άφηνε ένα βέλος να πετάξει, η ασπίδα ανέβαινε για να το εκτρέψει για να σας κρατήσει από το κακό. Όταν ένα ξίφος έπεφτε να πέσει κάτω, η ασπίδα ανέβαινε έτσι ώστε να χτυπήσει τον αέρα και να χαλάσει την ασπίδα, αλλά θα σωζόσασταν. Τώρα αρχίζετε να βλέπετε τη σχέση με τον Ιησού;

Ο Ιησούς απέτρεψε την οργή μας. «Αυτός είναι η εξιλέωση για τις αμαρτίες μας και όχι μόνο για τις αμαρτίες μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου του κόσμου». (1 Ιωάννη 2:2) Δεν είναι κάτι αυτό; Αυτός είναι η ασπίδα. είναι ο εκτροπέας της οργής για τις αμαρτίες μας, για τις αμαρτίες όλου του κόσμου. «Δικαιωμένος ελεύθερα από τη χάρη Του μέσω της λύτρωσης που είναι στον Χριστό Ιησού, τον οποίο ο Θεός όρισε ως εξιλασμό με το αίμα Του, μέσω της πίστης, για να δείξει τη δικαιοσύνη Του, επειδή ο Θεός με την ανοχή Του είχε παρακάμψει τις αμαρτίες που είχαν διαπραχθεί προηγουμένως». (Ρωμαίους 3:24). «Εδώ είναι η αγάπη, όχι ότι αγαπήσαμε τον Θεό, αλλά ότι μας αγάπησε και έστειλε τον γιο του να γίνει η εξιλέωση (εξιλεωτική θυσία στο NIV) για τις αμαρτίες μας». 1 Ιωάννη 4:10) Δεν είναι υπέροχο; Ο Ιησούς όχι μόνο πλήρωσε το χρέος μου στον Θεό, [εξιλέωσε το χρέος που προκάλεσε η αμαρτία μου],

Τώρα ας τα συνδυάσουμε όλα μαζί. Όταν ο Ιησούς πέθανε καθώς κρεμόταν στον σταυρό είπε, "Ελόι, Ελόι, λάμα σαμπαχτάνι; Θεέ μου, Θεέ μου γιατί με εγκατέλειπες;" Εκείνη τη στιγμή για τη μοναδική φορά στην αιωνιότητα, ο Θεός Πατέρας είχε εγκαταλείψει τον Υιό. Του είχε γυρίσει την πλάτη. Ο Ιησούς, ο οποίος ως Θεός και πριν δημιουργηθεί ο κόσμος, είχε πάντα τέλεια κοινωνία με τον Θεό, δεν μπορούσε πλέον να αισθανθεί την παρουσία του. Γιατί όχι? Διότι, ήταν το εξιλασμό μας. Έπαιρνε την οργή του Θεού σε αυτόν τον χωρισμό και έθαβε την αμαρτία μας έτσι ώστε όταν φτάσουμε σε αυτόν τον σταυρό υπάκουοι στο ευαγγέλιο πεθαίνοντας στην αμαρτία, θάβοντας μαζί του στο βάπτισμα για να αναστηθεί ένα νέο πλάσμα και να διεκδικήσει τη δικαιοσύνη του, να ελευθερωθεί από την αμαρτία. «Γι' αυτό, αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι νέο δημιούργημα· τα παλιά έχουν παρέλθει· ιδού, όλα έγιναν νέα.

Πώς μπορεί αυτό να είναι? Με εξιλέωση. «Διότι ο Θεός έκανε αυτόν που δεν είχε αμαρτία να είναι αμαρτία για χάρη

Paul said he was chosen "that I might be a minister of Jesus Christ to the Gentiles, ministering the gospel of God, that the offering of the Gentiles might be acceptable, sanctified by the Holy Spirit." (Romans 15:16) He did not set himself apart when he came to Christ, He was set apart through the power of the blood and the power of the Holy Spirit. It occurs whenever anyone obeys the gospel and becomes a Christian. "But you were washed, you were sanctified, you were justified in the name of the Lord Jesus Christ and by the Spirit of our God." (1 Corinthians 6:11) All of those happened when you obeyed the gospel. You're washed, you're set apart, you are justified and the Spirit of God who set you apart will empower you to stay apart if you let him. But you retain the right to forfeit your sanctification.

Yes we can choose to forfeit that right. "Therefore, let him who thinks he stands take heed lest he fall." (1 Corinthians 10:12) "For if we sin willfully after we have received the knowledge of the truth, there no longer remains a sacrifice for sins." (Hebrews 10:26) When you become a Christian, God will set you apart from the world and you will stay set apart unless you choose to go back into the world. These scriptures do not support the doctrine that "once saved always saved" or there is nothing you can do to forfeit your salvation. Don't give up what God has given you that's worth more than the whole world.

But why must I be sanctified? If God's blood cleanses me from sin, what difference does it make whether I just go ahead and keep on sinning or not? That same question was asked in Romans 6, where some Christians in Rome, two thousand years ago were saying, you know if the blood of Jesus keeps cleansing why not just enjoy sin, let it cleanse all of it. In Romans 6:1, Paul says, "God forbid."

The reason for not following the *kosmos*, the world value system, is because we are to bring honor to God. "For this is the will of God, your sanctification: that you should abstain from sexual immorality; that each of you should know how to possess his own vessel in sanctification and honor." (1 Thessalonians 4:3-4) You see it brings honor to God when we live the way God has called you to live. "For you were bought at a price; therefore glorify God in your body and in your spirit, which are God's." (1 Cor. 6:20)

A second reason is we are God's ambassadors. (2 Corinthians 5:20) How are we going to show Christ to a world that's living in an empty and hollow way of life, seeking after the *kosmos*, the world? How are we going to point them to something that will pull them out of that if we're following the beat of the same drummer? We can't. You can't. I can't. You are set apart by the blood of Christ and the power of the Spirit. If you are set apart, the world sees that. That's something that a purposeless world really doesn't want. As an ambassador of Christ, I dare not forfeit

μας, για να γίνουμε σε Αυτόν η δικαιοσύνη του Θεού». (2 Κορινθίους 5:21) Αυτός που δεν είχε αμαρτία έγινε αμαρτία και με αυτόν τον τρόπο απέτρεψε την οργή του Θεού για να μπορέσουμε να ζήσουμε.

Τι σημαίνουν όλα αυτά για μένα;

1. Είμαι αμαρτωλός.
2. Ο μισθός της αμαρτίας είναι ο θάνατος.
3. Δεν έχω τίποτα να αφαιρέσω την αμαρτία μου.
4. Αν δεν γίνει κάτι, θα χαθώ.
5. Ο Ιησούς ήταν Θεός και σε Αυτόν δημιουργήθηκαν τα πάντα.
6. Ο Ιησούς έγινε σάρκα και έζησε ανάμεσα στους ανθρώπους.
7. Ο Ιησούς ήταν χωρίς αμαρτία.
8. Ο σκοπός του Ιησού όταν ήρθε στη γη ήταν να γίνει εξιλεωτική θυσία και εξιλέωση για τις αμαρτίες μας.
9. Ο Ιησούς ολοκλήρωσε την αποστολή του όταν έδωσε πρόθυμα τον εαυτό του να σταυρωθεί.
10. Μέσω Αυτού και σε Αυτόν, δηλαδή εν Χριστώ μπορώ να απαλλαγώ από την αμαρτία και την οργή του Θεού.
11. Πρέπει να είμαι υπάκουος στο Ευαγγέλιό του και να ζω σύμφωνα με τη διδασκαλία του.

Καταπληκτικό μάθημα Grace # 1066 Steve Flatt 21-7-1992

Συμφιλίωση

Μεγαλώνοντας σου έκαναν ποτέ δώρο οι γονείς σου ένα αριστερό παπούτσι και σου είπαν παρεμπιπτόντως αν είσαι καλά, του χρόνου θα προχωρήσουμε και θα σου δώσουμε το σωστό παπούτσι για να το κάνεις; Όχι, δεν το έχεις ζήσει ποτέ αυτό. Ο λόγος που δεν το έχετε βιώσει ποτέ αυτό είναι γιατί γενικά το ένα παπούτσι χωρίς το άλλο είναι άχρηστο. ανήκουν μαζί έτσι δεν είναι;

Η συμφιλίωση φέρνει κοντά δύο πράγματα που είναι χωρισμένα. Δύο πράγματα που ανήκουν μαζί δεν υποτίθεται ότι είναι χωριστά. Αυτά τα πράγματα συμβιβάζονται όταν φέρονται ξανά μαζί. Τα αριστερά και τα δεξιά παπούτσια δεν είναι τα μόνα πράγματα που ανήκουν μεταξύ τους.

Άνθρωπος και Θεός ανήκουν επίσης μαζί. Ο Ντέιβιντ είπε κάποτε, όπως το ελάφι παντελόνη για νερό, έτσι και η ψυχή μου σε λαχταράει, Θεέ μου. (Ψαλμός 42:1) Ο γιος του Σολομών είπε Θεέ μας, μας έκανες με την αιωνιότητα στις καρδιές μας. Ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για κοινωνία με τον Θεό. Δεν υπήρξε ποτέ στην ιστορία ούτε θα υπάρξει στιγμή που θα υπάρχουν περισσότεροι άθεοι σε αυτόν τον κόσμο από ό,τι θα υπάρχουν θεοφοβούμενοι και πιστοί του Θεού. Όχι ότι όλοι θα πιστέψουν στον Θεό όπως θα έπρεπε, αλλά ο Θεός μας έκανε έτσι ώστε να συνειδητοποιήσουμε ότι υπάρχει αυτή η άπειρη ανάγκη για κοινωνία μαζί του.

Αλλά η αμαρτία έχει γίνει εμπόδιο σε αυτή τη συναναστροφή. Το εδάφιο Ρωμαίους 3:23 αναφέρει «όλοι αμάρτησαν και στερήθηκαν τη δόξα του Θεού». Το εδάφιο Ρωμαίους 6:23 αναφέρει «ο μισθός της αμαρτίας είναι

the sanctification that he's given me. It's really not a terrible, old, dry, dusty preacher word after all, is it? Let's be set apart. God will give you a rich and full spiritual life if you will yield to that calling.

By not conforming to this world's values we show a world that's living in an empty and hollow way of life, a better, fuller and richer way of life having a hope for eternal life in Christ Jesus. Don't dare forfeit the sanctification God has given us.

Adapted from Amazing Grace lesson #

1070 Steve Flatt

θάνατος». Θυμάστε αυτή τη λέξη, θάνατος; Σημαίνει απλώς χωρισμό. Είναι τρομερός χωρισμός. Αλλά ο Θεός έλυσε όλα αυτά τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από την αμαρτία μας με μια πτώση. Κατά ειρωνικό τρόπο τα έλυσε σε ένα όργανο θανατικής ποινής, έναν ρωμαϊκό σταυρό. Ο Θεός μας έκανε δυνατό να είμαστε άγιοι, αλλά η αμαρτία μας καταστρέφει αυτήν την αγιότητα αφήνοντάς μας τις ακόλουθες συνέπειες:

1. Ο χωρισμός μας μας αφήνει χρέους στον Θεό. Ο Θεός το έλυσε αυτό στο σταυρό εξιλεώνοντας τις αμαρτίες μας. Μας πλήρωσε ένα χρέος που δεν είμαστε σε θέση να πληρώσουμε. Η έννοια της εξιλέωσης περικλείεται στο εδάφιο 2 Κορινθίους 5:21, «Ο Θεός έκανε αυτόν που δεν είχε αμαρτία να είναι αμαρτία» για χάρη μας.

2. Η αμαρτία μας προκαλεί την τιμωρία και την οργή του Θεού. Ο Θεός λέει, θα το φροντίσω! Στο σταυρό θα σου δώσω εξιλέωση. Αυτή η μεγάλη λέξη σημαίνει απλώς να απομακρύνεις την οργή, να την εκτρέψεις. Η Βίβλος λέει, 1 Ιωάννη 2:2 ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η εξιλέωση (εξιλεωτική θυσία) για την αμαρτία μας, και όχι μόνο για τη δική μας αλλά και για τις αμαρτίες όλου του κόσμου.

3. Η αμαρτία μας αφήνει ανάξιους να πλησιάσουμε τον Θεό. Ο Θεός λέει ότι θα το φροντίσω! «Πολύ περισσότερο λοιπόν, αφού τώρα δικαιωθήκαμε με το αίμα Του, θα σωθούμε από την οργή μέσω αυτού». (Ρωμαίους 5:9) Αντιλαμβάνεστε ότι όλα αυτά συνέβησαν στον σταυρό; Σταμάτησες ποτέ να το σκεφτείς αυτό; Το τεράστιο χρέος που δεν μπορείς να πληρώσεις έχει ληφθεί μέριμνα. Η οργή που έρχεται από τον Θεό λόγω των αμαρτιών μας θα εκτραπεί από την ασπίδα του Θεού. Το γεγονός ότι θα έπρεπε να κουκουλώσουμε ως σκλάβοι, ως έντομο, στην παρουσία του Θεού έχει αφαιρεθεί. Ο Θεός λέει, θα σε δικαιώσω, θα σου επιτρέψω να σταθείς σωστά μπροστά μου. Καταλάβετε ότι όλα αυτά φροντίστηκαν στο σταυρό;

Πρέπει να καταλάβετε τη σημασία του σταυρού. Ο Παύλος είπε στο εδάφιο Γαλάτες 6:14, «Μακριά μου να δοξάζομαι για οτιδήποτε εκτός από τον σταυρό του Κυρίου μου Ιησού Χριστού». Ο Παύλος δεν δόξασε στο παρελθόν του, στα γραπτά του ή στα καλά του έργα. Δεν δόξασε καν στα άλλα μέρη της ζωής του Ιησού. Δεν δόξασε στην παρθενογέννηση. Το πίστευε, αλλά δεν το δοξάστηκε. Δεν δοξάστηκε στις διδασκαλίες. Δεν δόξασε στα θαύματα. Δεν είπε καν ότι δόξασε στην ανάσταση. Είπε ότι ο λόγος που δόξασα είναι λόγω του σταυρού, εξαιτίας όλων όσων έγιναν εκεί.

4. Η αμαρτία μας κατέστρεψε τη σχέση μας με τον Θεό. Στο σταυρό, ο Θεός έκανε δυνατό στον άνθρωπο να συμφιλιωθεί με τον Θεό μέσω της εμπιστοσύνης και της υπακοής. Έβαλε ξανά δύο πράγματα που χωρίστηκαν και δεν έπρεπε ποτέ να χωριστούν. «Από Αυτόν για να συμφιλιώσει τα πάντα με τον εαυτό Του, με Αυτόν, είτε τα πράγματα στη γη είτε στον ουρανό, έχοντας κάνει ειρήνη μέσω του αίματος του σταυρού Του. (Κολοσσαείς 1:20) «Εάν, όταν ήμασταν εχθροί, συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό

μέσω του θανάτου του Υιού Του, πολύ περισσότερο, αφού συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε από τη ζωή Του. Όχι μόνο αυτό, αλλά και χαιρόμαστε για τον Θεό μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μέσω του οποίου λάβαμε τώρα τη συμφιλίωση». (Ρωμαίους 5:10, 11)

Γράφοντας στους Χριστιανούς στην Κόρινθο, ο Παύλος είπε: «Τώρα όλα είναι από τον Θεό, που μας συμφιλίωσε με τον εαυτό του μέσω του Ιησού Χριστού, και μας έδωσε τη διακονία της συμφιλίωσης». (2 Κορινθίους 5:18) Υπάρχουν δύο πολύ, πολύ σημαντικές εφαρμογές αυτής της συμφιλίωσης!

1. Ο Θεός είναι ο συμφιλιωτής και εμείς είμαστε οι συμφιλιωτές. Ο Θεός έκανε όλη τη δουλειά. Μας συμφιλίωσε μαζί του παρόλο που δεν κουνήθηκε ποτέ. Δεν είναι αυτός που αμάρτησε. Δεν νευρίασε. Ήταν εκεί που ήταν πάντα. Εμείς είμαστε που ξεφύγαμε. Αλλά τα συμφιλίωσε όλα με τον εαυτό του με τον σταυρό του Ιησού Χριστού. Αμαρτήσαμε. Φύγαμε. Σκληρώναμε τις καρδιές μας. Κάναμε τις δικαιολογίες μας. Γίναμε σκληροί. Ο Θεός κάνει την κλήση και την αναζήτηση. Μας βρήκε στην άθλια κατάστασή μας να μας παρακαλεί να γυρίσουμε σπίτι. Πρέπει όμως να τον αναγνωρίσουμε και να ακούσουμε το κάλεσμά του. «Και ευρέθη φαινομενικά ως άνθρωπος, ταπεινώσε τον εαυτό Του και έγινε υπάκουος μέχρι θανάτου, και θάνατο του σταυρού». (Φιλιππησίους 2:8) Τι πιο συμβιβαστικό από το να ενδύεται ο Θεός σάρκα, ζώντας ανάμεσά μας, υποφέρει από τα χέρια μας; Άφησε τον εαυτό του να μπει στον πειρασμό και να πέσει πλήρως το θύμα, αυτό δεν ήταν εύκολο, αφήνοντας αυτό το περήφανο, πομπώδες, αυτοδικαίωτο, γνωστό πλήθος να τον καρφώσει σε έναν σταυρό στο όνομα της θρησκείας που τους είχε δώσει. Στη συνέχεια, ενώ πέθαινε σε αυτόν τον σταυρό, λέγοντας: «Πατέρα συγχώρεσε τους γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν».

Το θέμα είναι ότι ο Θεός έκανε όλα τα πράγματα που έπρεπε να κάνει με τέτοιο τρόπο ώστε να κοιτάμε αυτόν τον σταυρό και να λέμε, *αχ πόσο πολύ πρέπει να μας αγαπά*. Ας μην είμαστε ένοχοι που κοιτάμε το εδάφιο Ιωάννης 3:16 και το απαγγέλλουμε τόσο επιπόλαια. «Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή του Υιό». «Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε (και έδωσε) τον μονογενή του Υιό». Το κοιτάμε και λέω μέσα μου, πώς πρέπει να με θέλει πίσω. Πώς πρέπει ο Πατέρας να θέλει να ζω στον Παράδεισο. Και αν δεν το έχετε ξανακοιτάξει με αυτόν τον τρόπο, αν δεν έχετε σκεφτεί ποτέ τον σταυρό υπό αυτό το πρίσμα, σκεφτείτε το με αυτόν τον τρόπο και ελκύστε τον σταυρό. Γι' αυτό ο Ιησούς είπε, αν σηκωθώ, θα τραβήξω όλους τους ανθρώπους κοντά μου. Αυτό είναι συμφιλίωση, ο Θεός το έκανε.

2. Μας έδωσε το υπουργείο συμφιλίωσης. Ο Θεός ηγείται της συμφιλίωσης. Ο Θεός είναι ο στοργικός Πατέρας στο Λουκάς 15, ο οποίος όταν βλέπει αυτό το αγόρι πολύ μακριά τρέχει κοντά του και το αγκαλιάζει. Όταν κάποιος το κάνει αυτό και βλέπει τον Θεό στο πρόσωπο του Υιού, τον Ιησού στο σταυρό, και τον πιστεύει, απομακρύνεται από τη ζωή

που ζει σήμερα και βαφτίζεται από την εξουσία του Ιησού, οι αμαρτίες του ξεπλένονται και το Πνεύμα του Θεού πήγαινε στη δουλειά αλλάζοντας τα. «Η αγάπη του Θεού έχει ξεχυθεί στις καρδιές μας από το Άγιο Πνεύμα που μας δόθηκε». (Ρωμαίους 5:5) Πες στον κόσμο, κοίτα ο Θεός σε κυνήγησε, κοίτα τι έκανε για σένα. Ο Θεός περιμένει υπομονετικά χωρίς να θέλει να χαθεί κανένας. Η συμφιλίωση είναι από τις πιο όμορφες λέξεις. Amazing Grace, μάθημα # 1068 Steve Flatt, 1-5-1992

Αγιασμός

Αγιασμός σημαίνει τη διαδικασία ή την κατάσταση του διαχωρισμού. Παρεμπιπτόντως, είναι η ίδια ριζική λέξη για τη λέξη «Άγιος». Αυτό σημαίνει άγιος, σημαίνει να ξεχωρίζεις. Συχνά το συνδέουμε με την τελειότητα. Σκεφτόμαστε ότι η αγιότητα σημαίνει ότι κάποιος είναι απολύτως τέλειος. Με τα χρόνια, ορισμένα άτομα που κατάλαβαν ότι ο αγιασμός συνδέεται με την αγιότητα, σκέφτηκαν: «Ω, δεν μπορώ να είμαι έτσι». Μην παρεξηγήτε τη λέξη. Γενικά σημαίνει να ξεχωρίζεις.

Τώρα γραφικά, σημαίνει να ξεχωρίζεις από τον κοσμικό και τον αμαρτωλό για έναν ιερό σκοπό. Αν περάσετε από τη Βίβλο και αναζητήσετε αυτή τη λέξη, αγιάστε, θα βρείτε στην Παλαιά Διαθήκη ότι χρησιμοποιούνταν συχνά για μέρες και μέρη και πράγματα. Για παράδειγμα, στο εδάφιο Γένεση 2:3, αφού ο Θεός δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη, λέει ότι «αγίασε» την έβδομη ημέρα. Το έκανε άγιο, το ξεχώρισε ως ημέρα ανάπαυσης. Σκέφτομαι για την Έξοδο 29:43, αναφερόμενος στη σκηνή ή τη σκηνή της συνάντησης, ο Θεός είπε "Και εκεί θα συναντηθώ με τους γιους Ισραήλ, και η σκηνή του Μαρτυρίου θα αγιαστεί από τη δόξα Μου". Όμως, με τον καιρό ο παλιός νόμος είχε εκπληρώσει τον σκοπό του και το αίμα του Ιησού στον σταυρό είχε αγοράσει για την ανθρωπότητα μια νέα διαθήκη. Η χρήση της λέξης «αγιάζω» ή «αγιαζώ»

Για παράδειγμα, ο Παύλος είπε μιλώντας για μέθυσους και ειδωλολάτρες και δολοφόνους και ομοφυλόφιλους και κάθε είδους ανθρώπους που εμπλέκονται σε αμαρτωλή συμπεριφορά: «Και τέτοιοι ήσαν μερικοί από εσάς. τον Κύριο Ιησού και με το Πνεύμα του Θεού μας». (1 Κορινθίους 6:11) Βλέπετε ότι ο λαός ήταν αυτός που αγιάστηκε. και ολόκληρο το πνεύμα, η ψυχή και το σώμα σου να διατηρηθούν άμεμπτοι κατά την έλευση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού." (1 Θεσσαλονικείς 5:23) Τώρα αυτά είναι μόνο δύο παραδείγματα. Υπάρχουν πολλά, πολλά άλλα. Ο Θεός λέει, Χριστιανή, Θέλω να αγιαστείς, να ξεχωρίσεις, είναι θέλημά μου να είσαι άγιος, να ξεχωρίσεις, όχι μόνο μια μέρα, όχι μόνο μια σκηνή, θέλω να αγιαστούν οι άνθρωποι. Αν αγιασμός σημαίνει διαχωρισμός, διαχωρισμός από τι; Γιατί; Για ποιον σκοπό?

Κατά τη διάρκεια της διακονίας του και πριν φύγει από τη γη, ο Ιησούς προσευχήθηκε για τους μαθητές του και όλους όσους θα έρθουν μετά από αυτούς. "Δεν προσεύχομαι να τους βγάλεις από τον κόσμο, αλλά να τους φυλάξεις από τον κακό. Δεν είναι από τον κόσμο, όπως δεν είμαι και εγώ από τον κόσμο. Αγιάσου με την αλήθεια Σου. Ο λόγος σου είναι αλήθεια." (Ιωάννης 17:15-17) Τώρα τι σημαίνει αυτό; Ξεχωρίστε τα. Είναι στον κόσμο. Δεν ζητούσε από τον Θεό να τους βγάλει από τον κόσμο, αλλά τους ξεχώριζε από την αλήθεια. Τότε ο Ιησούς είπε «Όπως με έστειλες στον κόσμο, έτσι κι εγώ τους έστειλα στον κόσμο. Και για χάρη τους αγιάζω τον εαυτό μου, για να αγιαστούν κι αυτοί από την αλήθεια» (εδ. 18, 19). Λέει προς όφελός τους, ξεχώρισα τον εαυτό μου για να ξεχωρίσουν και αυτοί. Δεν υποτίθεται ότι είμαστε του κόσμου.

Τα εδάφια Κολοσσαείς 3:1-3 αποτυπώνουν το μήνυμα του διαχωρισμού από το σύστημα αξιών του κόσμου. Κοίτα αυτό. «Αν τότε αναστήθηκες μαζί με τον Χριστό, ζητήστε τα εκείνα που είναι πάνω, όπου είναι ο Χριστός, κάθετα στα δεξιά του Θεού. Φρόντισε τα πάνω, όχι τα πάνω στη γη. Διότι πέθανες, και η ζωή σου είναι κρυμμένο με τον Χριστό στον Θεό».

Όταν η Βίβλος μιλάει ότι δεν είναι του κόσμου, η ελληνική λέξη για τον κόσμο είναι κόσμος. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο πλανήτης μας. Αυτό δεν σημαίνει ότι αυτή η μεγάλη παλιά μπάλα γης και νερού που κατοικούμε εσύ κι εγώ. Δεν σημαίνει καν τους ανθρώπους του πλανήτη. Η λέξη Κόσμος σημαίνει τις αξίες, τις επιθυμίες, τους στόχους, τις φιλοδοξίες, τα συναισθήματα όλων των ανθρώπων που κατοικούν σε αυτόν τον πλανήτη. Είναι η αξιακή ατμόσφαιρα που περιβάλλει και μας βομβαρδίζει δεξιά κι αριστερά και που αναπνέουμε καθημερινά με τα μάτια και τα αυτιά μας. Αυτός είναι ο κόσμος. Μην ξεχνάτε ποτέ ότι από τότε που ο άνθρωπος αμάρτησε και εκδιώχθηκε από τον Κήπο της Εδέμ, το σύστημα αξιών του κυριαρχείται από τον Πρίγκιπα του Σκότους, από τον ίδιο τον γέρο Σατανά.

Σύμφωνα με το 1 Ιωάννη 2:16, υπάρχουν τρία πράγματα που κυριαρχούν στον κόσμο, στο παγκόσμιο σύστημα. Είναι α) ο πόθος της σάρκας, β) ο πόθος των ματιών και γ) η υπερηφάνεια της ζωής. Αυτό είναι το μήνυμα του κόσμου και προσπαθεί να σε παρασύρει μακριά από τον Θεό. Ο αγιασμός ξεχωρίζει από αυτά τα τρία πράγματα, δεν παρασύρεται στις στιγμιαίες απολαύσεις τους. Ω, θα πρέπει να ζήσουμε ανάμεσά τους και να βομβαρδιστούμε από την έκκλησή τους (βλέποντάς τους, ακούγοντάς τους, διαβάζοντας για αυτούς, αλλά δεν ξεγελιόμαστε από την έκκλησή τους). Το σύστημα αξιών τους δεν πρόκειται να είναι το σύστημα αξιών μας που μας αφήνει να ξεχωρίζουμε από τον κόσμο, καθώς ο τρόπος ζωής μας είναι σύμφωνος με το θέλημα του Θεού και οι στοργές μας είναι για τα πράγματα του Θεού.

Πώς γίνεται ο αγιασμός; Μια κοινή πεποίθηση είναι ότι αγιοποιούμε τους εαυτούς μας με τη δική μας θλίψη, αποφασιστικότητα, επιμονή και τήρηση του νόμου. Κάνουμε τον εαυτό μας άγιο. Κάνουμε τον εαυτό μας να ξεχωρίζει. Λοιπόν, η Βίβλος δεν το διδάσκει αυτό. Η Βίβλος διδάσκει ότι κανένας άνθρωπος δεν τήρησε τον νόμο τέλεια και δεν έχει ξεχωρίσει από την αμαρτία. Η Γραφή διδάσκει ότι είμαστε αγιασμένοι, χωρισμένοι ή άγιοι, από τον Θεό μέσω της δύναμης του αίματος του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος. «Αυτός [ο Ιησούς] μπορεί να αγιάσει τους ανθρώπους με το δικό Του αίμα, υπέφερε έξω από την πύλη». (Εβραίους 13:12) «Διότι και αυτός που αγιάζει και εκείνοι που αγιάζονται είναι όλοι ενός, γι' αυτό δεν ντρέπεται να τους αποκαλεί αδελφούς». (Εβραίους 2:11) Το στοιχείο της αγιότητας είναι το ίδιο πράγμα που εξιλέωσε για εμάς, το ίδιο πράγμα που εξιλέωσε για εμάς, το ίδιο πράγμα που μας έχει δικαιώσει και το ίδιο που μας συμφιλιώνει και μας αγιάζει. Είναι το αίμα του Ιησού.

Η δύναμη του αγιασμού είναι το αίμα. Εξίσου εμφανής στη Γραφή είναι ο παράγοντας του αγιασμού, το Άγιο Πνεύμα. «Αλλά είμαστε υποχρεωμένοι να ευχαριστούμε πάντα τον Θεό για εσάς, αδελφοί αγαπημένοι στον Κύριο, γιατί ο Θεός εξ αρχής σας επέλεξε για σωτηρία μέσω του αγιασμού από το Πνεύμα και της πίστης στην αλήθεια». (2 Θεσσαλονικείς 2:13) Αυτό το εδάφιο λέει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ο πράκτορας, το έργο αγιασμού του Πνεύματος. Οι άνθρωποι δεν ξεχωρίζουν όταν έρχονται στον Χριστό, είναι μέσω της δύναμης του αίματος και της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Όταν λοιπόν συμβαίνει αυτό, συμβαίνει όταν κάποιος γίνεται Χριστιανός.

Στο 1 Πέτρου 1:2, ο Πέτρος μιλά για τους εκλεκτούς του Θεού που έχουν επιλεγεί σύμφωνα με την πρόγνωση του Θεού Πατέρα, μέσω του αγιαστικού έργου του Πνεύματος, για υπακοή στον Ιησού Χριστό.

Ο Παύλος είπε ότι επιλέχθηκε «για να γίνω λειτουργός του Ιησού Χριστού στους Εθνικούς, υπηρετώντας το ευαγγέλιο του Θεού, ώστε η προσφορά των εθνών να είναι αποδεκτή, αγιασμένη από το Άγιο Πνεύμα». (Ρωμαίους 15:16) Δεν ξεχώρισε τον εαυτό του όταν ήρθε στον Χριστό, διαχωρίστηκε μέσω της δύναμης του αίματος και της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Συμβαίνει κάθε φορά που κάποιος υπακούει στο ευαγγέλιο και γίνεται Χριστιανός. «Αλλά πλύθηκες, αγιάστηκες, δικαιώθηκες στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού και με το Πνεύμα του Θεού μας». (1 Κορινθίους 6:11) Όλα αυτά συνέβησαν όταν υπακούσατε στο ευαγγέλιο. Είστε πλυμένοι, έχετε ξεχωρίσει, είστε δικαιωμένοι και το Πνεύμα του Θεού που σας ξεχώρισε θα σας εξουσιοδοτήσει να μείνετε χάρια, αν τον αφήσετε. Αλλά διατηρείτε το δικαίωμα να χάσετε τον αγιασμό σας.

Ναι, μπορούμε να επιλέξουμε να χάσουμε αυτό το δικαίωμα. «Επομένως, όποιος νομίζει ότι στέκεται ας προσέχει μήπως πέσει». (1 Κορινθίους 10:12) «Επειδή, αν

αμαρτήσουμε εκούσια αφού λάβουμε τη γνώση της αλήθειας, δεν μένει πλέον θυσία για τις αμαρτίες». (Εβραίους 10:26) Όταν γίνεις Χριστιανός, ο Θεός θα σε ξεχωρίσει από τον κόσμο και θα μείνεις χωρισμένος εκτός κι αν επιλέξεις να επιστρέψεις στον κόσμο. Αυτές οι γραφές δεν υποστηρίζουν τη διδασκαλία ότι «άπαξ και σωθεί πάντα σώζεται» ή ότι δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα για να χάσετε τη σωτηρία σας. Μην εγκαταλείπετε αυτό που σας έχει δώσει ο Θεός που αξίζει περισσότερο από ολόκληρο τον κόσμο.

Αλλά γιατί πρέπει να αγιάζομαι; Εάν το αίμα του Θεού με καθαρίζει από την αμαρτία, τι διαφορά έχει αν θα συνεχίσω να αμαρτάνω ή όχι; Η ίδια ερώτηση τέθηκε στο προς Ρωμαίους 6, όπου μερικοί Χριστιανοί στη Ρώμη, πριν από δύο χιλιάδες χρόνια έλεγαν, ξέρετε αν το αίμα του Ιησού συνεχίζει να καθαρίζει γιατί όχι απλώς να απολαμβάνετε την αμαρτία, αφήστε το να την καθαρίσει όλη. Στο εδάφιο Ρωμαίους 6:1, ο Παύλος λέει, «Θεός φυλάξου».

Ο λόγος που δεν ακολουθούμε τον κόσμο, το παγκόσμιο σύστημα αξιών, είναι επειδή πρέπει να φέρουμε τιμή στον Θεό. «Διότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας: να απέχετε από τη σεξουαλική ανηθικότητα· να γνωρίζει ο καθένας σας πώς να κατέχει το δικό του σκεύος σε αγιασμό και τιμή». (1 Θεσσαλονικείς 4:3-4) Βλέπετε ότι φέρνει τιμή στον Θεό όταν ζούμε με τον τρόπο που σας κάλεσε ο Θεός να ζήσετε. «Επειδή αγοράστηκες με τιμή· γι' αυτό δοξάστε τον Θεό στο σώμα σας και στο πνεύμα σας, που είναι του Θεού». (1 Κορ. 6:20)

Ένας δεύτερος λόγος είναι ότι είμαστε οι πρεσβευτές του Θεού. (2 Κορινθίους 5:20) Πώς θα δείξουμε τον Χριστό σε έναν κόσμο που ζει με έναν άδειο και κούφιο τρόπο ζωής, αναζητώντας τον κόσμο, τον κόσμο; Πώς θα τους υποδείξουμε σε κάτι που θα τους βγάλει από αυτό αν ακολουθούμε τους ρυθμούς του ίδιου ντράμερ; Δεν μπορούμε. Δεν μπορείς. Δεν μπορώ. Σας ξεχωρίζει το αίμα του Χριστού και η δύναμη του Πνεύματος. Αν είσαι ξεχωριστός, ο κόσμος το βλέπει αυτό. Αυτό είναι κάτι που ένας άσκοπος κόσμος πραγματικά δεν θέλει. Ως πρεσβευτής του Χριστού, δεν τολμώ να χάσω τον αγιασμό που μου έδωσε. Δεν είναι τελικά μια τρομερή, παλιά, ξερή, σκονισμένη λέξη κήρυκας, έτσι δεν είναι; Ας ξεχωρίσουμε. Ο Θεός θα σας δώσει μια πλούσια και πλήρη πνευματική ζωή εάν υποκύψετε σε αυτό το κάλεσμα.

Με το να μην συμμορφωνόμαστε με τις αξίες αυτού του κόσμου, δείχνουμε έναν κόσμο που ζει με έναν άδειο και κούφιο τρόπο ζωής, έναν καλύτερο, πληρέστερο και πλουσιότερο τρόπο ζωής έχοντας ελπίδα για αιώνια ζωή στον Χριστό Ιησού. Μην τολμήσετε να χάσετε τον αγιασμό που μας έχει δώσει ο Θεός. Προσαρμογή από το μάθημα Amazing Grace # 1070 Steve Flatt

--	--